קפטן אינטרנט

מוסף הארץ למולטימדיה

גיליון מס' 14 10.6.97

המוות אינו מחוסר מודם

צילום: אי־פי

ראש הממשלה החדש של צרפת, ליונל ז'וספן, צועד בראש ממשלתו בתום הישיבה הראשונה שקיימו. השרים נראים נינוחים, כאילו לא היה מהפך מעולם. השמאל בצרפת מרוצה, מה יש לדבר.
מה התמונה הזו עושה ב"קפטן אינטרנט"? ובכן, הרשת מילאה כבר תפקיד מרכזי במערכות בחירות ברחבי העולם, אבל בזו שהסתיימה עכשיו בצרפת, הרשו[illegible]תה את כללי המשחק.
החוק הצרפתי אוסר על פרסום סקרי דעת קהל בשבוע האחרון למערכת הבחירות. האיסור שמטיל החוק הצרפתי הוא על פרסום הסקרים, ולא על עצם עריכתם. לפיכך, כאשר סוקרים לא מזוהים הציבו את תוצאות הסקרים שערכו באינטרנט, הפך החוק – שהוחק ב־1977 – לבלתי ניתן לאכיפה. כלי התקשורת האחרים התעלמו מהאיסור ופרסמו את הסקרים.
המסקנה המרכזית של מערכת הבחירות היתה כי עבר זמנו של החוק, שכן הוא יוצר הגבלה בלתי שוויונית על חופש המידע, ואין סיבה שהאנשים שלא מחוברים לאינטרנט לא יוכלו לראות את הסקרים. החוק הזה עומד עתה בפני שינוי. צעד קטנטן לאדם.

מכבר הכפר

דבר הנשיא "אנחנו עם אינטרנט מימין ואינטרנט משמאל, אבל הספר כספר חייב להישאר במקרמו המכובד והחשוב" (הנשיא ויצמן נואם בטקס הענקת פרס נשיא המדינה לספרות)

מניסיוני האישי "זה הורס אותי שאנשים מתאהבים דרך הרשת. אי אפשר באמת להכיר מישהו דרך צ'ט ודואר אלקטרוני. שיחות און־ליין הן לא יותר מאשר פנטסיות" (ליסה קודרו, שמשחקת את פיבי בסדרה "חברים", על חוויותיה ברשת)

זה עובד טוב יותר בחשמל "כמה RAM יש לך במחשב?"
"אתה צוחק עלי? אני בקושי יודע איך מדליקים ומכבים את הדבר הזה" (בוב הופ מתראיין באמריקה און־ליין, 1996)

בדל"ת אמותי "זה נורא כיף לדבר עם המעריצים שלי ברשת, כי אני יכולה ללכת באמצע לשירותים ולחטט באף, ואף אחד לא יידע" (טיירה בנקס, דוגמנית)

קינג קונג "מיקרוסופט היא חברה ענקית. הרבה אנשים יודעים שהם עלולים להימחץ אם מיקרוסופט תתקרב לאזור שלהם" (ביל גייטס, 1997)

תענוגות של מחשבים
"1. דפק את R2D2
2. ביקש מהמחשבים של מס הכנסה לעבור שוב על התיק של ביל גייטס
3. בילה ערב אינטימי עם חברתו החדשה, ג'ני מקארתי"
(דיוויד לטרמן, מתוך "עשר דרכים בהן חגג 'כחול עמוק' את הניצחון שלו על גארי קספארוב")

ג'ון מלון, מנכ"ל חברת טלה־קומיוניקיישנס, 1994: "בסוף 1996, הפאזה של אוטוסטרדת המידע כבר תהיה לגמרי מאחורינו"

שלום, כאן הקפטן שלכם

בסקר אמריקאי שהתפרסם ב־Wired נשאלה רק שאלה אחת: איזה מוצר טכנולוגי שיפר את איכות החיים שלך במידה המרובה ביותר? במקום הראשון, עם 77% מהקולות, נמצא המיקרוגל. במקום השני, עם 66.6%, ניצב השלט־רחוק ובמקום השלישי, דלת נפתחת לגראז'. אחריהם מדדים השיחה הממתינה, המשיבון, מדחום האלקטרוני ושאר המצאות.

הטלוויזיה, המכונית, הטלפון והמחשב לא נמצאים ברשימה. האם זה בגלל שמדובר בהמצאות ש"לא שיפרו את איכות החיים"? לא סביר. ובכן, לא נותר לקפטן שלכם אלא להסיק מכך שאנשים לא חושבים שמדובר בהמצאות. יש שמש, יש טלוויזיה, יש ירח, יש טלפון, יש חורף, יש מכונית, יש קיץ (חבל באמת שיש קיץ) ויש מחשבים. כל השאר זה רק שיפורים.

מוזר? אולי לאנשים כמו הקפטן שלכם, שעוד זוכר את הימים בהם ניהל את רוב שיחותיו העסקיות דרך גביע לבן קשור לחוט (כמה שנים אחרי, ניסה הקפטן לחבר מודם לגביע – ונכשל). אבל כשהקפטן שלכם מביט בתינוקות של בית רבן וביחסם לטלוויזיה, למשל, הוא נוכח שבעיניהם מדובר בדבר הכי טבעי בעולם. רובם יעשו הכרה עם הטלוויזיה הרבה לפני שמישהו יטרח להכיר להם את הגשם.

אנשים מבוגרים נוטים להתייחס לממצאים כגון אלה בקדרות. אנשים נוטים להעדיף, משום מה, את כדור הסמרטוטים שהיה להם פעם – רק מהסיבה שהוא היה להם פעם. באותה גישה הם מתייחסים לעולם כולו.

אבל העולם לא היה מקום טוב יותר לפני שהיו בו מחשבים וטלוויזיות. הוא גם לא נהיה רע יותר. הוא פשוט מתפתח. היום עדיין מתייחסים לשלט־רחוק כאל מוצר שמשפר את איכות החיים, בעוד כמה שנים אף אחד לא יעלה על דעתו שאפשר אחרת. וככה יהיה גם עם האינטרנט, אם תשאלו את

הקפטן שלכם

עורך: דרור פויר. סגנית עורך: נטע גורביץ. עיצוב: אמיר חסון. מערכת: עידו אמין, אבי בליזובסקי, מוטי גלילי, ימי גליק, אליהי וידל, טל לור, מיכל פלטי, שלומציון קינן, נמרוד קרת, מיכל רוזח, בני רז, אוריה שביט, קפטן אינטרנט. איורים: נעם נדב. השם והלוגו "קפטן אינטרנט" הם סימן רשום של עיתון "הארץ" כל הזכויות בעברית של המהדורה המודפסת והמהדורה האלקטרונית של Wired שייכות לעיתון "הארץ"

עורך אחראי: רב אלפון. כתובת המערכת: עיתון "הארץ", רחוב זלמן שוקן 21, תל אביב 61001 טלפון: 03־5121755 פקסימיליה: 03־5121753 דואר אלקטרוני: captain@haaretz.co.il
המהדורה האלקטרונית של המוסף "קפטן אינטרנט" עולה מדי שבוע באתר של הקפטן: http://www.haaretz.co.il/captain. האתר מתוחזק על ידי IOL – http://www.iol.co.il. הכתובות המומלצות מרוכזות מדי שבוע באתר־העל "נטקינג": http://www.netking.com/captain. המהדורה האלקטרונית של Wired מתעדכנת מדי יום באתר: http://www.hotwired.com

אנשים מבריקים ממריאים בקריסטל

חברת קריסטל מקבוצת פורמולה, הינה בית תוכנה המתמחה **בסביבת IBM/MF**. החברה פיתחה ומפתחת כלי הסבה שזיכו אותה בהכרה בינלאומית ובפרוייקטים רחבי היקף בארץ ובעולם כולו! לקריסטל דרושים **אנשי MVS** לתפקידים בארץ ובחו"ל. אנשים מבריקים שיקחו חלק מרכזי בתהליך הגידול והצמיחה של החברה ויעבדו בסביבה אנושית ויצירתית שבה הם ימריאו. בואו לקריסטל והמריאו עם הכישרון שלכם לגבהים חדשים.

לאגף הפיתוח

P003 **מנהל/ת מוצר**
הכרחי נסיון בניהול מהדורות מוצר
הכרת MVS

P004 **מנתח/ת מערכות**
להקמת מערכת בדיקות בסביבת MVS

P005 **תוכניתן/ית בכיר**
לעיצוב תוכנות בסביבת MVS

לאגף הפרוייקטים

510 **מנהלי/ות פרוייקטים**
520 **ראשי צוותים**
530 **אנשי/נשות תשתיות ו-DBA**
540 **תוכניתנים/ות**
F001 **Free Lancers בכל הרמות**

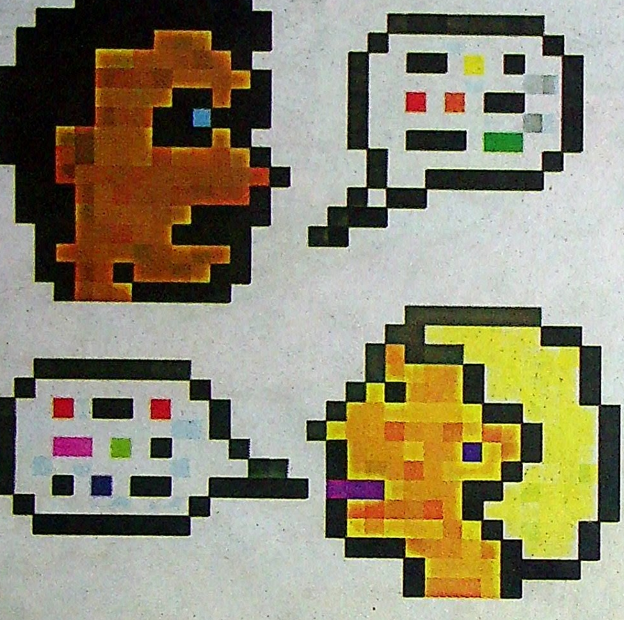
קריסטל
פתרונות מערכתיים
מקבוצת פורמולה

קורות חיים בציון מספר המשרה נא לשלוח לאגף משאבי אנוש,
פקס: 09-9526111, או לת.ד. 2062 הרצליה 46120 Email:ilana@formula.co.il

מודעות אפשטיין-ברית 09-7460560

מהנעשה בברנז'ה

"ספוטניק" היא קהילה סגורה לאנשי תעשיית הפרסום והמדיה.
כל מי שצריך להיות שם – כבר שם

גיל רימון

ברנז'אים, יש להם תכונה בולטת אחת: הם מע־דיפים להיות בחברת ברנז'אים אחרים. גם בחיים האמיתיים וגם ברשת. בחיים האמיתיים יש את מדורי הרכילות, ברשת יש את "ספוטניק", מוע־דון אקסקלוסיווי למדי של 300 חברים אותו מג־דירים הוגיו, אריאל נשרי ויפעת שועה, "רשת תקשורת לתעשיית הפרסום והמדיה".

ספוטניק היא קהילה סגורה שמאפשרת שיחה, החלפת קבצים, דואר, לוחות מודעות ופורומים בנושאים שונים – והכל בתחומי פרסום והפקה. זהו כלי מקצועי יעיל ביותר. חברות פרסום רבות (ג־ליקמן־נטלר־מיזלר, גיתם, זרמון, קשר בראל ועוד) משתמשות בו באופן יום־יומי להעברת חומר לסטודיואים ולחברות הפקה. נגה תקשורת ואיי־סי־פי מעבירים באמצעותו את לוחות המשדרים של הערוצים השונים למערכות העיתונים. מנויים רבים מציגים בספוטניק תיקי עבודות, בניסיון לע־ניין אנשי פרסום והפקה ביצירותיהם. חוץ מזה, בספוטניק יש גם תחלופה ערה של דעות, מכתבים, עמדות פוליטיות, ביקורת על פרסומות והומור לא מוסבר. כל מנוי יכול להקים לעצמו קבוצת עבודה דיסקרטית ולצרף אליה אנשי מקצוע כדי לעבוד על תסריט, פרזנטציה או מודעה.

נשרי ושועה, שניהם נושקים ל־30, הקימו את ספוטניק ביולי '96 בניסיון למצוא מערכת שתע־זור להם בעבודה – נשרי הוא צלם מקצועי ושועה מפיקת פרסומות. לאחר שעניינו חברים ברעיון, מצאו תוכנה מתאימה, "פירסט קלאס" של סופ־טארק, והקימו את המועדון. נשרי, פריק אינטר־נט ותיק, דאג לגייר את המערכת כהלכה ולהפוך אותה לדוברת עברית תקנית, וגם בחן את רמת אבטחת המידע – עניין קריטי בתעשיית הפרסום. מינואר השנה הם הפכו את העסק למסחרי.

היום כבר ניתן להוריד את התוכנה בחינם מאתר ספוטניק (http://www.spotnik.c[illegible]). ההתחברות פשוטה מאוד ונעשית בחיבור ישיר דרך המודם או דרך חיבור אינטרנט קיים. עשרת ימי ההתחד־ברות הראשונים ניתנים בחינם, ולאחר מכן תש־למו: המינוי הפשוט ביותר עולה 14 דולר לחודש.

שועה: "ספוטניק היא לא מערכת לפריקים של אינטרנט[illegible], למשל, לא מבינה בכלל במחשבים. אני המדד של ספוטניק בכל פעם שמוסיפים משהו חדש למערכת. אם אני מבינה – כל אחד יכול להבין. קשה אולי ל[illegible]ין, אבל הרבה מאוד אנשי פרסום ומדיה הם [illegible]נופובים, שמפחדים בכלל לגשת למחשב".

נשרי: "גם ההתמקדות באנגלית היא שגיאה רצינית של חברות האינטרנט בישראל. למה שת־קציבאית במשרד פרסום תרצה לכתוב דואר דווקא באנגלית? מילא פ[illegible]ם כמוני, שכבר רגי־לים לזה. בשבילה עדיפה מערכת שתעבוד כולה בעברית".

למרות ההצלחה, נראה שמאז לידתה ועד היום קיומה של ספוטניק נשמר בדיסקרטיות קלה. שועה: "בעולם הפרסום אנשים ממילא מקבלים טונות של פרסומות כל יום, ופשוט זורקים אותן לזבל. העדפנו לתת לשמועה לעבור מפה לאוזן – זה איפשר לנו להתפתח בקצב שלנו, בלי לחץ של המוני מנויים".

אבל המערכת פתוחה למשתמשים חדשים. איך מונעים כניסה מסקרנים ומסתם נודניקים, הממלאים את ערוצי השיחה הרגילים באינטרנט?

נשרי: "בעבר, כבר בכניסה הראשונה למערכת יכולת לשוטט עשרה ימים ולכתוב דואר לכולם. היום כל מינוי חדש עובר אישור ידני. לא חובה להיות איש פרסום כדי להיכנס לספוטניק, אבל בהחלט אין מקום למטרידנים. אף אחד לא נפסל אוטומטית, חוץ מילדים ונוער. זאת בכל זאת מערכת מקצועית".

יש מפורסמים?

שועה: "מה זה מפורסמים? אתה מחפש שמות כמו מיכל ינאי?"

נניח.

שועה: "אין תגובה. אבל יש הרבה שמפורסמים בברנז'ה – בעלים של משרדי פרסום, ארט דייר־קטורים, תסריטאים, מפיקים. שמות שאומרים הרבה למי שזה חשוב לו".

מבט חטוף ברשימת המנויים מעלה שמות כמו אילן שושן, שחר סגל, אריק דור דוידוביץ' – במאים, תסריטאים, פרסומאים. מי שצריך להכיר, מכיר. ומי שלא מופיע – לפחות הפרטים שלו שם. "המדריך המסווג" של ספוטניק כולל את רוב אנשי המקצוע בהפקה ובפרסום. בקיצור, בשביל להיות מנוי על ספוטניק כדאי מאוד שתהיו חלק מהברנז'ה – אחרת לא תצחקו מההומור, לא תבינו מה רוצים מכם, ובכלל לא בטוח שמישהו יתייחס אליכם.

העכבר שרצה להיות שלט

"אקטיווינט" מביאה אליכם את האינטרנט דרך הטלוויזיה. המטרה: לקרב משתמשים חדשים שיימשכו אל פשטות ההפעלה

מיכל פלטי

בפרסומת שנחה בתיבת הדואר נכתב בפירוש: "אינטרנט בטלוויזיה". מכשיר, אותו מספקת חברת "אקטיווינט", יביא לכם את האינטרנט לס־לון. מכשיר חדש הוא הרי עולם חדש, וחיש מהר צלצל הטלפון אצל אנשי השיווק בחברה, ובוצעה הזמנה. עברו יום, יומיים, שלושה ימים של הבט־חות מפה ומשם – והמכשיר הגיע הביתה. קופסה שחורה ודקה הונחה מתחת לטלוויזיה בסלון, ממנה השתלשל חוט ארוך אל הטלפון, ולכל העסק צורף שלט רחוק צבעוני, שנראה כמו שילוב בין ביצה קשה וטייפ לתינוקות של פישר פרייס.

בחברת אקטיווינט מציעים חיבור למודם 28,800, ואם ברצונכם לארגן כמה שכנים, אפשר להתקין לכל הכניסה (לפחות חמישה דיירים) קו נל"ן מהיר בתוספת תשלום. מכיוון שהשכנים שלי לא נראים כמי שרוצים לגלוש לשום מקום, בלשון המעטה, נאלצתי להסתפק בחיבור הרגיל.

השימוש במכשיר פשוט. בוחרים באפשרות AV בטלוויזיה, לוחצים על כפתור Power בקופ־סה השחורה ומחכים. התפריט עולה לבד, ואפשר לבחור מתוכו בדפדפן אקספלורר או בביקור באתר של אקטיווינט.

התמונה המתקבלת על המסך היא זו שהייתם רגילים אליה בחדר העבודה מול המחשב, רק גדולה יותר. לאחר ההתלהבות הראשונית, הרי מדובר במהפכה אותה מנסות חברות שונות לקיים מתחת לאפו של ביל גייטס זה שנים, צריך להו־דות שהשליט מסיאטל שוב צדק, למרבה הצער. מי שחשב להפריד את המחשב מהאינטרנט מוטב לו שיחכה עוד כמה שנים. רזולוציית המסך של הטלוויזיה אינה תואמת את זו של המחשב, היא מפגרת אחריו בהרבה. גם האותיות הקטנות הן בעיה. רק אם מצמידים את האף לטלוויזיה אפשר לזהות כמה פונטים מוכרים.

באתר הבית של חברת אקטיווינט שעולה בכל פעם כברירת מחדל, מציעה החברה קניון אלקט־רוני ובו בין השאר סופרמרקט וירטואלי, משרדי כרטיסים, והזמנות טייק אווי. כמי שהתפעלה מאוד מסצינת ההזמנה הווירטואלית של הפיצה בסרט "הרשת", מיהרתי לסופר. יש בו כבר כמה מחלקות פעילות, אבל גם הן טעונות שיפור. אין תמונות של המוצרים, האתר עולה לאט, עד שנראה שעדיף לצאת מהבית, לעמוד בתור וגם ליהנות ממבחר עשיר יותר.

אם אתם בכל זאת רוצים לנסות, בחברת אק־טיווינט יציידו אתכם בתלושים מיוחדים, אם אתם לא מעוניינים לקנות בכרטיס אשראי. העסקה משתלמת משום שתלושים אלו הם מעין ערבון לרכישת המכשיר. ומה בעניין השיטוט מול המסך בסלון? ובכן, כאן אין טענות מיוחדות. השלט־עכבר הביצתי מתפקד היטב, מקלדת מונחת על הברכיים או על השולחן וכותרות ותמונות נראות היטב. אפשר גם לשמור קבצים בדיסק הקשיח שב־מכשיר ולשלוף אותם משם כשרוצים. מכאן אפשר אולי להסיק שהמכשיר של אקטיווינט יוכל לשמש כמכשיר נוסף בבית ויקרב אל הרשת מת־חברים חדשים, שיימשכו אל הפשטות בהפעלה.

אבל, וזאת יש לומר, זו עדיין לא הטלוויזיה האינטראקטיווית האמיתית. מצד שני יש מי שיאמר שהאינטרנט גם היא עדיין אינה הדבר הא־מיתי, וכולנו הרי יושבים מול המסכים וממתינים לאינטרנט 2, הזריזה, היעילה והפחות מסחרית. מכיוון שאקטיווינט היא חברה־בת של "שני טכ־נולוגיות" שיש בה הרבה אנשים חושבים, יש לקוות שכמה שיפורים קלים שיוכנסו במוצר יוי־עילו לו מאוד. השירות אגב, היה תמיד מצוין.

תל־אביב־יפו מצדיעה לשנת הציונות
ההסתדרות הציונית העולמית
במעמד יו"ר ההנהלה הציונית מר אברהם בורג
עיריית תל־אביב־יפו
ראש העיר רוני מילוא מזמין את תושבי העיר לקונצרט:
הפילהרמונית בפארק
עם מיטב אמני ישראל
שושנה דמארי • דויד ברוזה • נורית גלרון • דוד ד'אור • שלמה גרוניך ומקהלת שבא
מקהלת אנקור • מקהלת בת-קול • מנהל מוסיקלי ומנצח: רפי קדישזון • מנחה: חיים טופול
יום שלישי, 17 ביוני, בשעה 21:00
גני יהושע-פארק הירקון
הכניסה חופשית
גלצ
ערוץ 1
קרן תל אביב לפיתוח
THE TEL AVIV FOUNDATION
שנת הציונות
1997 - תשנ"ז

רפא את המודם שלך

אל חרדו מהקו – החובש כבר מגיע

דו"ח אמין

עידו אמין

את הדקות האבודות העוברות בהמתנה ברשת, מנצלים רבים לטיפוח חרדות, ובצדק. אולי הרשת בסדר גמור, ורק אתם הפראיירים ממתינים במשך שעות לשווא בגלל בעיה מקומית ופרטית? אולי המודם שרכשתם במיטב כספכם בכלל לא עובד? במודמים חיצוניים יש לפחות נוריות אדומות וירוקות המהבהבות בעת השימוש, אבל במודמים הפנימיים הנפוצים, קשה לראות סימן לחיים. למרבה המזל, בחלונות 95 יש צלמית מודם קטנטנה בצד ימין בתחתית המסך. המודם עובד? האורות שעל הצלמית מהבהבים. עשרות שנות התפתחות של תעשיית המחשבים הביאו לשכלול מדהים זה, שבעזרתו אתם והמחשב שלכם יכולים לגבש הסכמה בסיסית על כך שבכלל יש לכם מודם שם בפנים.

אבל קונסנזוס זה אין בו די. הרי גם אם יש לכם מודם, והוא אכן עובד, עדיין אין מי שיבטיח לכם כי הוא עובד במהירות זו או אחרת. ובעצם, אולי המודם אינו אשם. המודמים של ימינו ניחנו ביכולת להתאים את עצמם לתנאים משתנים,

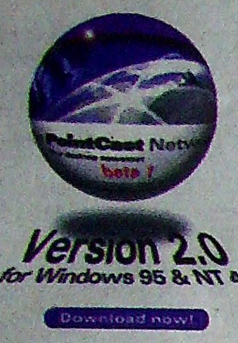
ובמלים אחרות: שילמתם הרבה כסף עבור מודם שיודע להפוך את עצמו למודם זול בכל פעם שרמת איכות הקו יורדת – מבלי לספר לכם.

רגע, יש עוד צרות, וגם הן שייכות לתחום הנסתר. מקורן של בעיות עומס והמתנה יכול להיות גם בקו הגרוע (הגורם ניתוקים) או אצל הספק העמוס או אולי באתר האיטי שבו אתם מבקרים, ועוד. אפשר, כמובן, להתקשר לתמיכה של ספק האינטרנט – יאמרו התמימים. נכון, אבל את רוב הבעיות שהוזכרו כאן קשה לאתר מרחוק, וקל להתחמק. אפשר, למשל, לגלגל את האחריות לאתר שהתקשרתם אליו, למודם שלכם, או לטעויות הכתיב שלכם. אוי תסכול! אוי חוסר תכלית! לו רק היה מהנדס־על וירטואלי צץ מן האוויר ובא לנקום את נקמת הצרכן הקטן, ולהוכיח את אוזלת יד הספקים! לו רק היה רופא־על בא לרפא את תחלואי התקשורת הפרטית שלי!

רופא לא הצלחתי לארגן, אבל הבאתי חובש. תוכנה בשם "חובש הרשת" ("נט־מדיק") תעבוד עבורכם בחינם בחודש הראשון, תעקוב אחר מצב המודם שלכם, ותציג גרפים בזמן אמת המראים למי אתם מחכים: למודם, לספק או לאתר. אחרי זמן־מה, החובש גם יציג סטטיסטיקה המסכמת את כמות הניתוקים שספגת מהספק, את האתרים המועדפים עליכם ואת איכותם, את הזמן שחייגתם החודש, ועוד ועוד. יש גם הצעות אוטומטיות לפתיחת העורקים החסומים, והחובש גם מבצע אותן בשטח: בהינף כפתור הוא יכול לשדרג את הקשר בין המחשב שלכם למודם, ולעזור לכם להבין אם הפרוקסי של הספק הוא שיפור או קשקוש. לוח הנתונים שלו גם יעזור לכם לאבחן אם באמת הגיע הזמן לצנתור הגדול: לעבור לספק אחר.

אחת התכונות המספקות יותר של תוכנת החובש היא משלוח תלונה אוטומטי לספק שלכם. כן, כן. אם החובש מרגיש ש"אני במקומכם הייתי מתלונן", הוא מיד עובר למעשים ומציע לכם נוסח של מכתב שתוכלו לשלוח בו במקום: "ביום... בשעה... סבל השרת שלכם מבעיה זו וזו...". וגם אם כתוצאה מהמכתב המודם שלכם לא יטוס כמו שד משחת, הרי לפחות מחלקת התמיכה של הספק שלכם תתרשם מכישוריכם הטכניים. וזה עושה טוב, לא?

http://www.vitalsigns.com

פוינטקאסט 2.0

מכורים מוזמנים להוריד את גרסת הבטה

מהשבוע שעבר ניתן להוריד את גרסת הבטה של פוינטקאסט 2.0 באתר של החברה – (http://www.pointcast.com). בכלל, הרבה אקשן יש בחברת פוינטקאסט בימים אלה. יצרנית טכנולוגיית ה־Push מחפשת מנכ"ל חדש, עורכת הכנות לקראת צירופם של ערוצי־מנוי חדשים, מפתחת את גרסת 2.0, ומתקדמת למה שנראה להרבה אנליסטים כהנפקה קרובה.

כריס האסט, כיום מנכ"ל פוינטקאסט, הודיע בשבוע שעבר כי החברה מרחיבה את פעילותה באופן מואץ, ולפיכך היא זקוקה למנכ"ל בעל ניסיון תפעולי "שינהל את התרחבות החברה על רקע הצמיחה ממנה היא נהנית".

לפוינטקאסט יש כיום מיליון מנויים (87% גברים, ל־80% מהם השכלה אקדמית). האסט אמר כי מטרת החברה היא להפוך לכלי החדשות והמידע "הגדול והטוב ביותר" ברשת. "לעתים קרובות חושבים עלינו כעל חברת טכנולוגיית Push", אמר האסט. "אבל אנו המצאנו את הקונספט של ה־Push, כדי לשרת את המודל הרחב יותר. את הכסף שלנו אנחנו לא עושים מה־Push", הדגיש האסט.

ג'אלה בישהארט, סגן נשיא בחברה לענייני שיווק, אמר כי כל מוצרי פוינטקאסט שייצאו הקיץ, פרט לאופציות הבקרה, יוצעו בחינם. אבל ייתכן שגם פיתוי זה אינו מספיק. כמחצית מהחברות שנשאלו בסקר של מכון המחקר "זונה" מסרו, כי הן מעודדות את העובדים שלא להשתמש בפוניטקאסט. 24% מהחברות מסרו, כי הן לא מאפשרות להשתמש בפוינטקאסט במקום העבודה בשל העומס שהוא מפעיל על הרשת.

פרצה קוראת

חברת וירטק מאתגרת את ההאקרים

חברת וירטק מעמידה את קהילת ההאקרים העולמית בפני אתגר. פיצוח מערכת ההגנה של שרת המקינטוש לווב שלה בין 1 ל־15 ביולי.

אתגרים דומים לזה שתציב וירטק כבר הוצגו בעבר. האתגר של וירטק מיוחד בכך שסוגיות הגנת האינטרנט שהוא מתייחס אליהן הן "המכה" של אמצעי התקשורת הזה. וירטק מקווה, כי באמצעות הצגת האתגר יעלה בידה להוכיח כי הסברה לפיה האינטרנט כיום פגיעה למחטפים של מספרי כרטיסי אשראי, אינה נכונה. בנוסף לכך ברצונה להראות, כי השרת שלה יכול לעמוד בהתקפות הוונדליזם שפגעו בהצלחה בשרתי הרשת של נאס"א והסי־איי־איי.

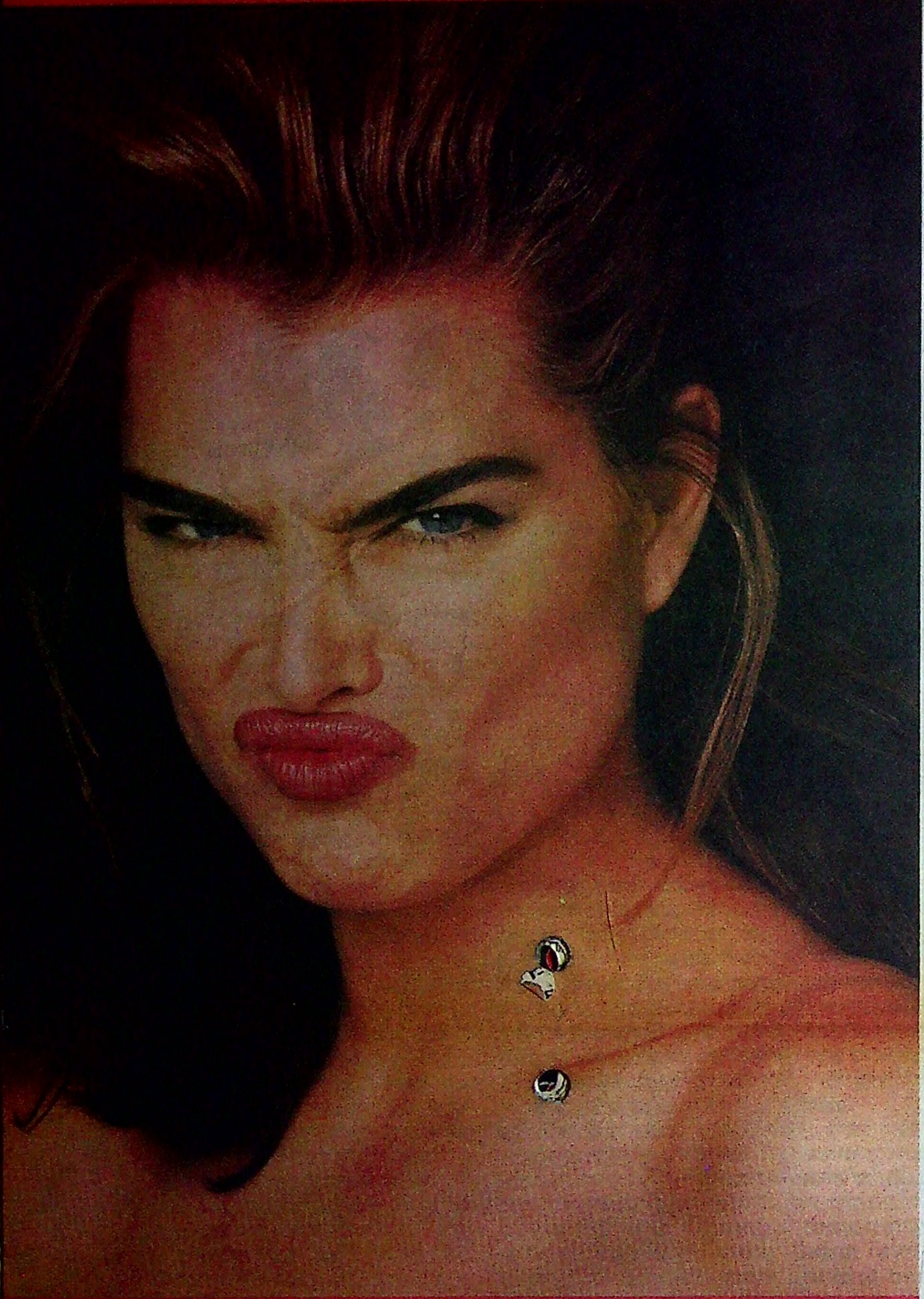
חוקי האתגר פשוטים, והפרסים גדולים. מי שיצליח לפרוץ לשרת, לחטוף את מספר כרטיס האשראי ולשנות את הכתוב בעמוד האתר,

א יידישע בראוזר

חדשו רפרפן אינטרנט התומך ביידיש!

חברת אליס טכנולגיות, ממונטריאול, קנדה, הכריזה בשבוע שעבר על רפרפן האינטנט החדש שלה. לא משהו שיתחרה בנטסקייפ או באקספלורר, אבל לפחות מבחינה אחת הוא עולה עליהם: הרפרפן החדש, הנקרא טנגו, תומך ב־90 שפות. ביניהן גם יידיש. הרפרפן עובד כרגע רק עם חלונות 95, אבל באליס מבטיחים להוציא בקרוב גרסה שתעבוד גם בחלונות 3.1. בינתיים אפשר לכתוב ביידיש, לשלוח דואר אלקטרוני ביידיש. מה יש לדבר: ביידיש אפשר לעשות הכל.

את הרפרפן ניתן להוריד בחינם לתקופת ניסיון ב־ http://www.alis.com

ברוק שילדס

ברוק שילדס נולדה ב־31 במאי, 1965, והתחתנה עם אנדרה אגאסי, שחקן טניס מהשורה הראשונה, ב־19 באפריל 1997. טניס כבר יש לה במשפחה. סבא שלה, פרנסיס שילדס, היה שחקן טניס מקצועי. ברוק התחילה לדגמן בגיל 11 חודשים. בגיל 12 היא כבר היתה דוגמנית צמרת שעשתה הרבה רעש, בשל הופעתה בסרט "ילדה יפה" בכלל ובסצינת עירום בפרט. אחר כך היה "לגונה כחולה" שהצליח מאוד, ואז באה הנפילה. כבר לא אהבו את המשחק שלה, וכמעט שום סרט מרשימת הסרטים הארוכה לא נשמע מוכר. אז היתה הפרסומת הלוהטת לקלווין קליין, והיה תואר ראשון מאוניברסיטת פרינסטון (ספרות צרפתית) אבל זהו. כמעט. לא ממש משחק ולא דוגמנות. עם זאת עדיין התעסקו בשאלה אם היא בתולה או לא, כיוון שהיא הבטיחה להיות בתולה לנצח. ואלה דברים שאמרה: "מה זה 'טוב במיטה'? זה כשאני חולה ונשארת בבית, במיטה, מסביבי המון כריות, אני צופה בטלוויזיה ואמא מביאה לי מרק. זה 'טוב במיטה'". איך שלא יהיה, שמה על רשימת האקסים: ג'ון טרבולטה, מייקל ג'קסון (איתו כנראה לא היתה לה בעיה לממש את שבועתה), ליאם ניסן, ונסיך אלברט ממונקו וג'ון קנדי ג'וניור. בכל שנות השממה האלה, בהן היא לא ממש הצליחה בסרטים, ברוק לא הפסיקה להתנדב ולהופיע בפעילויות שונות למען ילדים. "היא אחד האנשים שעוזרו לשנות את עולמנו" כותבים עליה באתר "הצילו את הילדים". ב־1996 היא חזרה סוף סוף למסלול עם סדרת סיטקום מצליחה משלה, "פתאום סוזן", באן־בי־סי, שם גרלק עליה לאור שהתארחה בסדרה "חברים". היא התארחה גם אצל "הסימפסונים", ונשארה בקשרי ידידות אמיצים עם ליסה, שכמוה מככבת באתר הרשמי של הנרדיות ברשת. מה לעשות.

- http://www.celebsite.com/people/brookeshields/index.html
- http://www.geocities.com/Hollywood/Hills/2939
- קובץ קול: http://www.nmg.com/~aim/asman/elements/wav/drink.wav
- http://www.nbc.com/entertainment/shows/susan/bioshields.html
- http://www.savethechildren.org/spokepersons/bshields.html
- http://www.mrshowbiz.com/starbios/brookeshields/index.html
- גלריית תמונות: http://www.famousbabes.com/brooke/brooke.htm

יזכה ב־7,500 דולר. למספר כרטיס האשראי יצורפו ארבע ספרות נוספות, כדי לוודא שהוא אמנם "נחשף" מעמוד האתגר. ברף יהיה, כאמור, משפט מיוחד שהמאתגר צריך לשנותו כדי לקבל את הפרס. המשפט עשוי להיות משהו כגון "חתולים רודפים אחר כלבים", ועל המאתגר יהיה לשנותו ל"כלבים רודפים אחר חתולים".

עוד מתחרה לאינטל

המעבד K6 של AMD טוב כמו הפנטיום, אבל זול יותר

בפעם הראשונה ב־25 שנות פיתוח מעבדי־מיקרו ניתן להכריז באופן ברור על מתחרה לשבב חדש של אינטל. המעבד K6 של AMD יתחרה בגרסת ה־233Mhz של מעבד הפנטיום של אינטל עם טכנולוגיית MMX, שהוצגה החודש. K6 של AMD משתווה לפנטיום מבחינת ביצועיו, אך נמכר במחיר נמוך יותר. כך עולה מבדיקה שערך הירחון PC Magazine.

אנשי המגזין בדקו ארבעה מחשבים אישיים של פנטיום MMX 233־MHz וארבעה מכשירי K6 ראשוניים.

המסקנה המרכזית של הבדיקה היתה כי אין הבדל בין השבבים מבחינת ביצועי התוכנות תחת חלונות 95. הבודקים ציינו, כי לאור התוצאות הדומות, למרכיבים אחרים של כל מחשב, כמו הכונן הקשיח והכרטיסים הגרפיים, יש השפעה גדולה על הביצועים במקרים מסוימים – אפילו יותר מאשר למעבד. לכן, למרות ביצועיו, את K6 צריך עדיין לאמץ יצרן מחשבים אישיים מרכזי. אם אחד מחמשת המובילים יתחיל בכך, ארבעת האחרים עשויים להצטרף אליו במהרה. עד שזה יקרה, הקונים יצטרכו להתפשר על מערכות K6 מחברות קטנות יותר ומתוקשרות פחות.

הרגע לו חיכינו

הדפדפן החדש של נטסקייפ יוצא לדרך. רכיב ה־Push עדיין ממתין

חברת נטסקייפ תחל מחר להפיץ את הגרסה הסופית של הדפדפן "קומיוניקייטור", במסגרת תערוכת DevCon המתקיימת בסאן־חוזה שבקליפורניה. ה"נטקאסטר", לעומת זאת, לא יוצג בתערוכה בגרסתו הסופית. חברת נטסקייפ מסרה, כי הנטקאסטר – רכיב טכנולוגיית ה־Push של הקומיוניקייטור – צריך לעבור מבדקים נוספים, ולפיכך טרם נקבע תאריך שיגורו לחנויות. כאשר תחל הפצתו של הנטקאסטר, יוכלו משתמשי הקומיוניקייטור להוריד אותו כמרכיב נפרד.

נראה שמשקיעים בחברה מפעילים לחצים על נטסקייפ להתחיל בהפצת הדור החדש של תוכנות האינטרנט שלה במועד שנקבע, על מנת שלא לפגוע באמינות החברה ובעקיפין גם באחזקותיהם בה. הנטקאסטר, שפיתוחו התחיל כמה חודשים לאחר פיתוח הקומיוניקייטור עקב בהלת טכנולוגיית ה־Push, נחשב רכיב פחות חיוני לשיפור המכירות של נטסקייפ לעומת הדפדפן ותוכנת הדואר האלקטרוני.

את הקומיוניקייטור ניתן יהיה לרכוש במשך 60 יום מתחילת המכירות במחיר ניסיון של 59 דולר.

בכינוס בקליפורניה תשחרר נטסקייפ גם גרסה שנייה של "ויז'ואל ג'אווה סקריפט" – כלי לתכנות ג'אווה – ותודיע על קבוצה של רכיבי תוכנות חדשים, שיאפשרו למתכנתים לכונן תוכנות על שרתי SuiteSpot 3.0.

נטסקייפ מסרה, כי את הקומיוניקייטור ניתן יהיה להוריד ביותר מ־30 אלף אתרים, במסגרת קמפיין "הכוונון הגדול של הנ...".

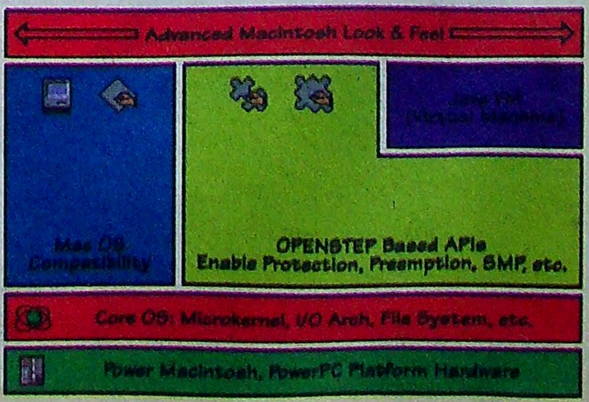
באפל משתדלים

מערכת ההפעלה החדשה תעבוד על עוד דגמים

מערכת ההפעלה החדשה של אפל – "רפסודי" – תוכל לעבוד על שני דגמים נוספים מיד לאחר שיווקה, הצפוי להתחיל בקיץ.

בכנס שהתקיים במאי מסרה אפל כי הגרסה שתשוגר לחנויות תפעל רק ב־Power Mac 8500 וב־Power Mac 8600. אבל השבוע הודיע סגן נשיא בחברת אפל, דיוויד קראת'ול, כי "לאחר שבחנו את ההחלטה הזו עם המתכנתים, ולאחר שסיימנו לערוך בדיקות באשר להשפעה שתהיה לתמיכה בקונפיגורציות נוספות, אנו שמחים להודיע כי הגרסה שתצא לחנויות תפעל גם ב־Power Mac 9500 וב־Power Mac 9600. במחשבים אלה מותקן כרטיס וידאו וכונן וידאו של אפל.

קראת'ול ציין, כי השינוי בתוכנית "יהיה כרוך בפגיעה מינימלית בלוח הזמנים שנקבע". אנחנו עוד נראה.

המוות אינו מחוסר מודם

הסייברספייס לא מפלה את המתים. בית הקברות התלת ממדי הראשון ברשת מנסה להעניק למתים את המנוחה הווירטואלית האחרונה בהחלט

דפנה לוויינוביץ

בתי קברות לא מיועדים למתים, הם מיועדים לחיים. לשם באים אנשים לזכור, לחשוב וגם להירגע, עד כמה שזה נשמע מוזר. יש משהו בשקט הזה של בית הקברות. בעידן הווירטואלי אין הרבה שקט. הכל צפוף, רועש, מבולבל, דחוס, סותר את עצמו. אחת מהסתירות האלה היא בתי קברות וירטואליים.

לא מדובר בבתי לוויות שבנו להם אתר, באתרים של בתי קברות קיימים או במחווה לכוכבים מתים. גם הדברים האלה קיימים ברשת, אבל אנחנו מדברים על משהו קצת שונה: בית קברות אמיתי, שאפשר לקבור בו, להיקבר בו ולעשות שם סיבוב מדי פעם בפעם על מנת לזכור – באינטרנט.

בסוף מארס נפתח בית הקברות הווירטואלי הראשון בעולם, TombTown ("עיירת הקברים") שמו. בית הקברות הווירטואלי משתרע על פני ארבע חלקות אדמה רחבות ידיים, ועדיין יש בו מקום פנוי בשפע. מרבית חלקות הקבר המוצעות למכירה נמצאות בצמוד לקבריהם המדומים של מפורסמים: אפשר לרכוש חלקה צמודה לקברו של ג'ימי הנדריקס, לנוח לעד בסמוך לזיגמונד פרויד, או להשתרע למנוחת עולמים ממוחשבת בין אפלטון להמינגווי. למי שרוצה: עדיין יש מקום ליד הלן קלר.

בית הקברות הווירטואלי נולד כאתר חינוכי לכאורה, שנועד לסייע בהנצחתם של מפורסמים, בעיקר אמ־

ריקאיים. ההוגה המייסדת, ובימים אלה גם המנהלת הרשמית של המקום, היא מישל וויבר. וויבר מנהלת חברה בשם טרפורמרז, המפתחת אתרים תלת ממדיים באינטרנט. מלבד בית הקברות הקימה מרכזי קניות וירטואליים, אולמות לכנסים ושיחות ברשת, ואוניברסיטה תלת ממדית שאפשר לשמוע בה הרצאות. "במהלך עבודת מחקר שעשיתי לצורך פרויקט חינוכי על דמויות מפורסמות בהיסטוריה, עלתה בי המחשבה שבעצם אין באינטרנט מקום שמנציח כראוי את האנשים האלה ואת מה שהם עשו והשיגו בחייהם. חשבתי להקים מין אתר הנצחה שבו יוכלו אנשים לשוטט ולקבל מידע על אנשים מפורסמים. בית קברות נראה המקום האידיאלי, אפשר לשוטט בנחת בין המצבות וכשפוגשים מישהו מעניין, פשוט לוחצים על המצבה ומקבלים את כל המידע על האיש, את התמונה שלו ופרטים חשובים על חייו".

מכאן הדרך להקמת אתר שבו כל אחד יוכל להנציח כל אחד אחר היתה קצרה. בית הקברות פתוח לכל דיכפין, ומאפשר כריית קבר והקמת מצבה גם לאנשים שטרם הסתלקו מאיתנו. על מנת להיכנס לסיור בבית הקברות יש לעבור קודם את הסיאנס הווירטואלי אצל בעלת האוב של האתר, "מאדאם ויסקייפ". השם, יש לציין, נובע משמה של תוכנת השיטוט התלת ממדי Viscape, שיש להצטייד בה מראש כדי שאפשר יהיה ליהנות מכל המרכיבים הגרפיים של המקום. התוכנה ניתנת להורדה בחינם במהלך הסיאנס, הערוך כשאלות ותשובות עם הידעונית, שבסך הכל רוצה לדעת איזה מחשב יש לכם ובמה אתם נעדרים כדי לשוטט באתרים הפחות מורבידיים של הרשת.

מאחר שוויבר ושותפה להקמת בית הקברות, נוקס ריצ'ארדסון, שניהם חובבי רוחות רפאים, הם ציידו את בית הקברות שלהם בקולות רקע, צרצורי צפרדעים וצלליות החולפות מפעם בפעם מעל המצבות. בשערי בית הקברות יש תפריט המאפשר לבחור את האזור שבו מעוניינים לסייר ואת חלק היממה המועדף: בלילה הכל נראה יותר מפחיד, אבל קשה להבחין בפרטים, ובתאורת היום אפשר לקרוא את הכתובות של המצבות ולהתרשם מהנוף הנשקף מהחלקות המוצעות למכירה.

קבורה בבית הקברות הווירטואלי עולה 25 דולר לשנה. מי שמשלם רשאי לכתוב חיבור קצר שאותו יקרא כל מי שיתקל במצבה, וכן כתובת זיכרון שתחקק על האבן. תעודה רשמית שתכלול את פרטיו של הנקבר, תמונתו ופרטי הספונסר שלו, תשלח לכל דייר חדש. לבית הקברות יש ספר ארחים, שהמבקרים מתבקשים לחתום ולחוות את דעתם בו, והאפשרויות שנפרשות לפניהם הן "מגעיל", "מעורר חלחלה", "נחמד" או "שמימי". מי מהם שמחליט להישאר כדייר קבע, יכול לבחור את הדקורציה לקברו הממוחשב: פרחים, שיחים ירוקי עד או עצים שישתרגו מעל מצבתו.

מי בוחר להיקבר בבית הקברות שלכם?

וויבר: "בשבועיים הראשונים מאז שעלינו על הרשת הגיעו אלינו עשרות פניות של אנשים שרוצים להנציח את יקיריהם באינטרנט. יש אנשים שרוצים להנציח דמויות מפורסמות שהיתה להן השפעה ישירה על חייהם האישיים. האינטרנט היא מקום כל כך גדול, וקשה מאוד למצוא בה מידע מרוכז מסוג כזה. בית קברות היה הפתרון המושלם: מקום שבו אנשים יוכלו תמיד לבוא לבקר את האנשים שהם אהבו, לשבת בנחת, לחשוב. זה החלק הרציני של המקום. החלק הלא כל כך רציני הוא האפשרות לתת אחוזת קבר במתנה למי שעודו בחיים. אנחנו מציעים לאנשים לקנות קבר אצלנו למי שמגיע ליום הולדת 40 או 50 כדי לרמוז להם שאר־טר־טו... יש לנו דייר אחד שקנה לעצמו קבר ומאז הוא לא מפסיק לספר לי כמה אנשים מתפעלים מזה, וכמה זה מבלבל אנשים שפרגשים את המצבה שלו באינטרנט ולא בטוחים אם הוא חי או מת".

איזה סוג של תגובות קיבלתם?

"יש לנו בלי סוף מבקרים בכל יום. אלפים ממש. רוב המבקרים גם טורחים לכתוב לנו ולספר בהתרגשות על ההתרשמות שלהם מהמקום. קיבלנו אין ספור הודעות מאנשים שמתחזקים אתרים פרטיים אשר הודיעו לנו שהם מקשרים בין האתר שלהם לזה שלנו, ומתברר שאנחנו מופיעים כבר בלא מעט רשימות של אתרים הקשורים במוות או קבורה. אנחנו עונים אישית לכל פנייה. ייתכן שבעתיד נייחד דף באתר שבו נענה לכל הפונים".

מי המת הכי פופולרי אצלכם?

"מספר הביקורים הרב ביותר נרשם בקברים של מרילין מונרו ושל בילי הנער. אני חושבת שזה בגלל שאלה הקברים הראשונים שבהם נתקלים בכניסה לבית הקברות. מיד אחריהם בסולם הפופולריות נמצאים ג'רי גרסייה, אדגר רייס בורוז (הסופר שכתב את "טרזן") וציפור הדודו הנכחדת".

מה התכולה המקסימלית של "עיירת הקברים"?

"כרגע יש לנו ארבע חלקות אדמה און־ליין, ובכל אחת מהן 180 חלקות קבר. אנחנו נמצאים בתהליך בנייה של עוד תשעה בתי קברות יותר ייחודיים מהראשון, ואני מקווה שאפשר יהיה למצוא אותם באתר שלנו בקרוב מאוד. בית הקברות הבא שייפתח ייקרא "מדשוטטי הוליווד" ודייריו יהיו שחקני קולנוע מפורסמים, מיד אחר כך מתוכנן להיפתח "בית הקברות לחיות מפורסמות" שבין דייריו יהיו לאסי, מר אד הסוס מסדרת הטלוויזיה האמריקאית, פליפר ורין טין טין. בית הקברות השלישי יוקדש לג'ק קבורקיאן, הלוחם הידוע למען הזכות להמתת חסד – ואני מניחה שמרבית דייריו יהיו מתאבדים או אנשים שסייעו לאחרים להתאבד, וכמובן נעדרים, אנשים שנעלמו ואיש אינו יודע מה עלה בגורלם. חוץ מזה אני עובדת כרגע על בית קברות ייחודי למוסיקאים ולהקות מפורסמות ועל "חורשת קמלוט", בית קברות שאפשר יהיה למצוא בו דמויות מיתולוגיות ואגדתיות כמו המלך ארתור, רובין הוד, ז'אן ד'ארק וכאלה".

האם אפשר לנסח כתובות על המצבות שלכם בשפות אחרות מלבד אנגלית, עברית למשל?

"כרגע כל הכתובות והביוגרפיות כתובות באנגלית בלבד ויש לנו מתרגמן לצרפתית ולגרמנית. אני מקווה שהגרסאות הרב לשוניות יהיו זמינות למבקרים באתר בקרוב. אם וכאשר יתעורר הצורך,... נשתדל...להתארגן כך שכל לקוח יוכל לזכות בהנצחה בשפה שהוא מעדיף".

אתם עורכים גם טקסי אשכבה או

קפטן, הצילו!

קפטן יקר, הורדתי מהרשת טקסט באנגלית ועלי לתרגמו לעברית. ידוע לי שיש תוכנה שמסוגלת לעשות זאת. האם ניתן להורידה מהרשת?

רוני, רעננה

הקפטן משיב: תוכנה הקרויה תרגומטיק משווקת בכמה מתכונות, המאפשרות תרגום טקסט מעברית לאנגלית ו/או להיפך. ככל הידוע לי, לא ניתן להורידה מהרשת. מה לעשות, תאלצי לרכוש אותה בחנויות המחשבים.

הי קפטן. אני משתמשת בחלונות 95, ואינני מצליחה להדפיס כראוי מהאינטרנט. ניסיתי כמה טריקים אך הם לא עזרו. הצילו!

נטע

הקפטן משיב: נטע יקרה. בעבודה בנטסקייפ או באקספלורר בגרסאות שאינן תומכות עברית ההדפסה יוצאת הפוכה. ניתן להתמודד (בערך) עם בעיה זו באמצעות תרגילים למיניהם, עליהם תוכלי ללמוד באתר http://evrit.co.il/fq-print.htm. פתרון גורף יותר יהיה לארגן מאתר מיקרוסופט את הגרסה החדשה ביותר של אקספלורר תומך עברית ב־http://www.microsoft.com/israel. מתוך תוכנה זו תוכלי להדפיס ללא התחכמויות מיותרות.

שלום, איבדתי את כונן D: ברוס. האם תוכל לעזור לי להשיב את האבידה?

דבי אסלמן

הקפטן משיב: אם קיימת בעיה פיסית במחשב או בדיסק, תאלצי לקבל עזרה מקצועית. לעתים נמחקות או משתבשות הגדרות הכוננים במחשב, אך ניתן לשנות אותן בעת אתחול המחשב. ככלל, מומלץ להיעזר בטכנאי כדי לא להשמיד גם את מה שעדיין פועל. אם את מתעקשת לנסות בעצמך, להלן המתכון:

כאשר מפעילים את המחש... מופיעה ההודעה: press X forsetup. X הוא שם המקש המפעיל את ה־setup. מקישים ... מקש המבוקש – בדרך כלל Del – ומשם עוברים להגדרת הכוננים. אם קיימת אפשרות איתור כוננים אוטומטית, מבקשים מהמחשב לחפש מחדש את הכוננים. לאחר שנמצאו הכוננים שומרים את ההגדרות ויוצאים. אם המחשב לא מסוגל למצוא את הכוננים בעצמו, או אם אין איתור אוטומטי של הכוננים – חבל על הזמן. יש לפנות ל... מקצוע (או לבן של השכנים) שיעזור.

לקפטן שלום. אנו סטודנטים השוקלים הקמת חנות וירטואלית בשפה העברית, האם תוכל לעזור לנו בכמה בעיות:

1. כיצד ניתן לרכוש Domain Name עם הסיומת co.il.
2. היכן ניתן לקנות או להוריד לניסיון עורך המתאים במיוחד להקמת אתר עסקי בעברית
3. היכן ניתן לקנות או להוריד לניסיון תוכנה המאפשרת הוספת יישומים (כמו טופסי הזמנה) למי שאינו מומחה לג'אווה או אקטיב־X 4.
4. האם תוכל להמליץ על מקור ממנו אפשר ללמוד כיצד ניתן לבנות יישומונים עסקיים בעברית?

טל וליאור

הקפטן משיב: 1. ראשית עליכם למצוא ספק אינטרנט שיארח את האתר שלכם. גם אם אתם מעוניינים לרכוש שרת משלכם, עדיין תזדקקו לספק עבור קו האינטרנט. אותו ספק ישמח לארגן לכם שם לאתר (Domain Name) לפי בחירתכם – בתנאי שהשם הזה עדיין לא נרכש על ידי מישהו אחר. עלות רישום אתר בארגון הגג של השמות באינטרנט (אינטרניק – www.internic.net) היא 100 דולר, והספק שלך ודאי ידרוש 50־100 דולר נוספים עבור הטיפול בבקשה.

2. לא ידוע לי על תוכנה בעברית המתאימה במיוחד לפיתוח יישומים עסקיים באינטרנט. בקושי קיימות תוכנות לפיתוח אתרים רגילים בעברית. הדבר הקרוב ביותר לעורך ייעודי לאתרים בעברית הוא האינטרסייט של דלאל ב־http://www.israel.net:80/intersite, נסו אותו. קיימים יישומים נוספים המתלבשים על Word, אך הם לא מספקים תוצאות מלהיבות.

3. המקום הטוב ביותר להתחיל לחפש בו מידע ויישומים בשני התחומים הוא:

http://www8.zdnet.com/products /aggregate/4_2mo.html

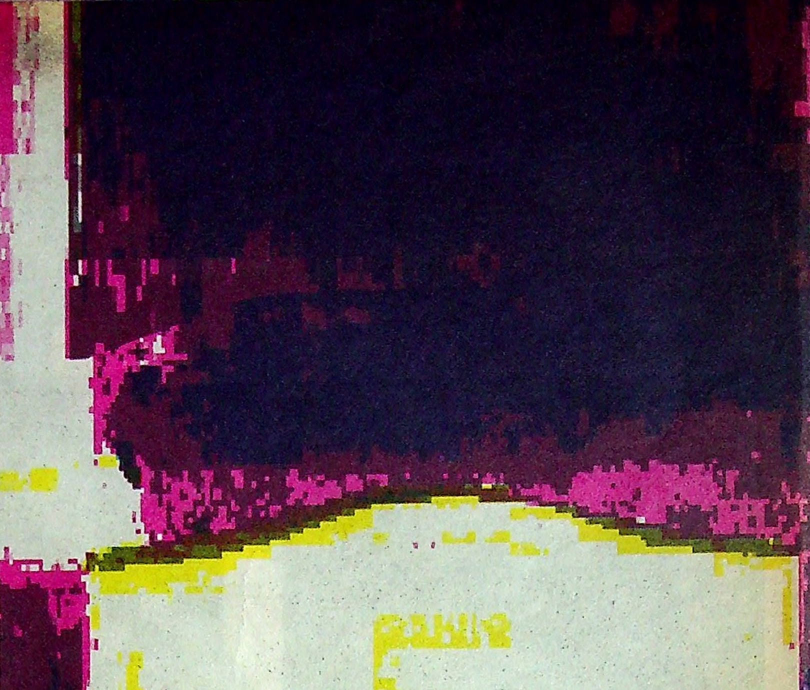
כלי הפיתוח הוויזואלים של ג'אווה מספקים אפשרות לפתח יישומים מתקדמים ללא שורת קוד אחת לרפואה. נסו ב־http://cafe.symantec.com. אם אינכם מעוניינים להשקיע בכלי פיתוח, אתר מצועצע אך רב דוגמאות מועילות לג'אווה ניתן למצוא ב־

http://www.essex1.com/people/timothy/js-index.htm

4. המקור הטוב ביותר ללמוד פיתוח יישומים בעברית הוא סמינרים מיוחדים לנושא.

שאלות לקפטן אינטרנט ניתן להפנות בכל שעה ל־help@haaretz.co.il. בכל שאלה אנא מיסרו מידע רב ככל האפשר בנוגע לבעייתכם, כמו למשל מערכת ההפעלה (חלונות 3/95, מק וכו'), סוג הדפדפן וגרסתו, כתובות מדויקות של אתרים בעייתיים, ונוסח הודעות השגיאה שקיבלתם. לבעלי שאלות בנושאי עברית מומלץ לעיין ראשית בתשובות באתר סנונית:

http://www.snunit.k12.il/heb_new.html

טקסי זיכרון כמו בכל בית קברות נורמלי?

"כן, כן! זה יהיה אחד הלהיטים שאנחנו מוסיפים און־ליין. אנשים יוכלו לצפות בקבורה עצמה על המסך, וחוץ מזה אנחנו מוסיפים עכשיו קולות רקע חרשים, עטלפים שיתעופפו מפה לשם ובחזרה, קברים טריים שנפתחים בלי התרעה מוקדמת להפתעת המסיירים וכל מיני הפתעות מצמררות כאלה. אנחנו רוצים להפוך את המקום לאינטראקטיווי יותר, ולאפשר למבקרים לפגוש מבקרים אחרים ולפטפט איתם און־ליין".

רוחות רפאים יהיו שם?

"בוודאי. יש לנו הקלטות של רוחות שיוכנסו לאתר בימים הקרובים. כל אחד מבתי הקברות שלנו יצויד ברוח רפאים פרטית משלו, שתבוסס על מידע היסטורי שמתאים לבית הקברות הזה. בערמות הדואר האלקטרוני שקיבלנו יש גם כמה הודעות מרוחות רפאים שמעוניינות לבוא ולהתיישב במקום. ואני מוכרחה להודות שבעת בניית האתר קרו לנו מקרים די מוזרים: אימג'ים שהכפילו את עצמם, צלילים שאף אחד מאיתנו לא תיכנת... מי יודע, אולי יש ב"עיירת הקברים" כמה רוחות רפאים שהתיישבו שם בלי ידיעתנו".

את בית הקברות הווירטואלי "עיירת המתים" אפשר לבקר בכתובת:

http://www.tombtown.com

עוד אתרים העוסקים בקבורה ומוות

The Cemetery Gate
http://www.funeral.net/info/cempge1.html

Th... eath Net
http://www.islandnet.com/~deathnet/open.html

The World Wide Cemetery
http://www.interlog.com/~cemetery/

Th... WW Post Mortem Page
http://www.best.com/~gazissax/silence/altfunin.html

בית קברות לחיות

בית קברות וירטואלי לחיות כבר פועל באינטרנט זה שנים מספר, ולטענת מפעיליו הוא הגדול והמקיף באתרי ההנצחה של הרשת. בניגוד לאתר האנושי החדש, בית קברות זה אינו בנוי בשלושה ממדים, אלא ערוך כשורה של תפריטים המאפשרת לאנשים לחפש באופן שיטתי או להיתקל אקראית בחיות הקבורות שם, לראות את התמונות ולקרוא את מאמרי ההספד שכתבו הבעלים האבלים.

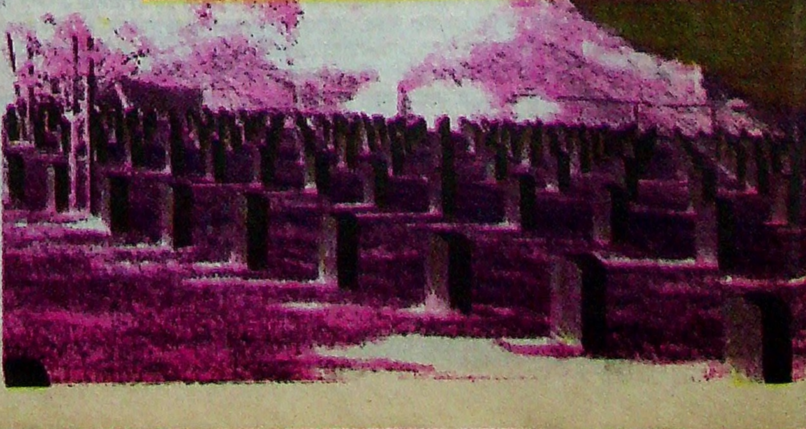
התענוג עולה 15 דולר לכל מצבה, וסכום זהה לכל שינוי שרוצים לעשות במצבה קיימת. מרגע שהוקמה מצבה היא נשארת באתר כל עוד הוא עצמו מוסיף להתקיים. התשלום נעשה באמצעות כרטיס אשראי.

באתר נחים לנצח חתולים, כלבים, סוסים, ארנבות, ציפורים, לטאות, ארנבות וצבים. השורות הבאות (בתרגום חופשי) הוקדשו לכלב בלאקי:

"כאן מונח בלאקי / כלב שנדרס / מתחת לגלגלים נרמס / אל העפר נדחס / מן החיים נחמס / אך זיכרו לא יימס".

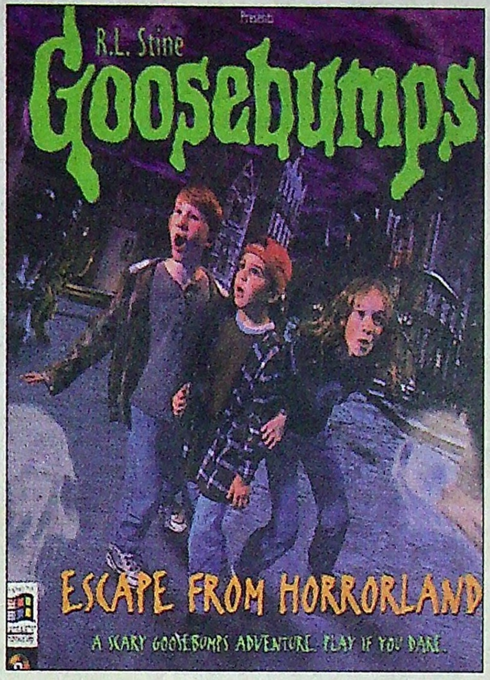
בית הקברות הווירטואלי לחיות נמצא בכתובת:

http://www.lavamind.com/pet.html

ללא מורא וללא משוא פנים

המבקרים האמיצים של הקפטן לא נחו גם השבוע

התקף לב

זה מה שעושה המשחק החדש והמדהים של ספילברג – הדבר הכי קרוב למציאות וירטואלית שתמצאו

שלומציון קינן

אז שלפתי את משחק האימים החדש Goosebumps ממדף משחקי הילדים, ולאחר שלושה ימים שמתי לב שאני מפחדת מהמחשב עצמו. אפילו כשהוא כבוי. צמרמורת, זיעה קרה ובחילה אחזו בי רק מעצם הרעיון לפתוח מחשב. הגרפיקה של ספילברג הופכת את בית הקברות, ערי הערפדים, עולמות המתים והמבוכים שורצי המפלצות, למקומות אמיתיים לגמרי.

פחי זבל שואבים אותך למבוך מצמרר של מחילות שבהן אתה טס ב־360 מעלות בתלת ממד, נתקע כאחוז אמוק בסורגים ובמבויים סתומים ונמלט על נפשך מהמפלצת. אתה שועט לכל הכיוונים במהירות של רכבת הרים הרחק מהמפלצת, אבל פתאום אתה נתקל בשער נעול, הקירות קרים וחלקלקים, פתאום אתה לא מוצא את הדרך החוצה, רגע, בפנייה הזאת כבר פנית, אתה מוחה זיעה קרה מהמצח, איך ילדים עומדים בזה?

אז מתברר שאצל הילדים Goosebumps זה להיט. המשחק מבוסס על סדרת רבי המכר של ר.ל סטיין, שיצאה גם בעברית בשם "צמרמורת". בכל חודש מפרסם סטיין ספר אימה מעורר פלצות בעל מסר פסיכולוגי.

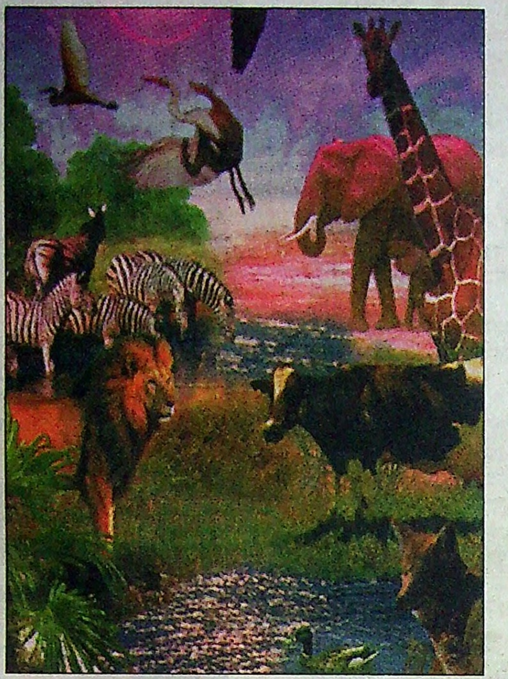
בספר אחד למשל, מסופר על ילד שמתחיל לצמח שיער על הגב עד שהוא הופך לכלב. כל זה, כנראה, משמש כהסבר פסיכולוגי מעמיק ותומך לילד בן ה־12 שניצב בפני השלבים הראשונים של התפתחותו המינית. לא יעזור לכל הפרופסורים בהרווארד שמנסים להפוך את כיפה אדומה לפוליטיקלי קורקט, רק בגלל שהזאב מסמל מיניות בוטה על גבול גילוי העריות. ילדים צורכים אימה בכמויות כבר אלפי שנים ואין שום סיבה שיפסיקו עכשיו, רק אל תתלוננו אחרי זה אם הם נכנסים להתקף פסיכוטי.

היוצרים יוצאים "בסדר", בכך שהם לא מראים דם או אלימות מפורשת. הכל לכאורה מאוד תמים וחמוד. גיבורת המשחק היא ילדה חמודה, שנשאבת בכוח מאגי לארץ הבלהות. אבל הסיוט הוא פרטי. גם בלי דם. את כל הסטים אתה רואה מנקודת המבט המרטרפת שלך.

הסביבה מתרחבת ומתעוותת בעזרת טכניקת העדשה הרחבה, מה שדומה כנראה לדרך ראיית המציאות של סכיזופרן פרנואידי או סתם מסומם שהוזה. הקלסטרופוביה, הקולות החורקים, הנהמות, הירח המלא, יערות העצים המתים שאתה רץ, רץ, רץ בהם. היצ'קוק בכבודו ובעצמו היה לוקה בהתקף לב.

Goosebumps, לסיכום, הוא חוויה גרפית וטכנולוגית מרהימה, הדבר הכי קרוב למציאות וירטואלית שאפשר להשיג על סי.די רום, ובכל זאת, לא לבעלי לב חלש. וחוץ מזה, משתתפים בו ג'ף גולדבלום ואיזבלה רוסוליני. אמא, ראי הוזהרת.

Goosebumps. הפצה: באג. מחיר: 179 שקלים.

חי? צומח? דומם!

אם אתם רוצים לראות צב, תצאו החוצה ותצעקו. בטוח שהוא יגיע מהר יותר מאשר במאגר החיות של מטח

טל לזר

אני מביט על המחשב ועל השעון לסירוגין. כבר עברה מחצית הדקה מאז שביקשתי מ"עולם החי" להראות את כל הזוחלים במאגר שלו, והתוכנה עדיין עובדת.

עולם החי – "מאגר של 115 חיות על סי.די רום עם אפשרויות חיפושי חתך" – מאפשר גם יצירת גרפים וכתיבת עבודות, ופונה לילדים מגיל 11. סבבה. אבל בעצם, מה אנחנו מבקשים? הכל כתוב על הקופסה: "תמונות מרהיבות וקטעי וידאו! הקלטות נדירות! מרכז יצירה ייחודי לביצוע עבודות ופרויקטים!".

עם משפט מפתח ציפיות כזה על האריזה, כל שנותר למבקר הוא להשוות. ובכן. בעניין התמונות המרהיבות: יש תמונות, נכון, אבל באמת לא משהו מיוחד. אסור לשכוח שילדים בני 11 מחוברים זה כמה שנים לערוץ 8, והם כבר ראו אריות ולוויתנים מכל הכיוונים. ראויה לציון רק התמונה של הקרפדות. מתחת לה כתוב "זכר מחבק נקבה" – דבר שיעליב אפילו את האינטליגנציה של בן 11 ממוצע.

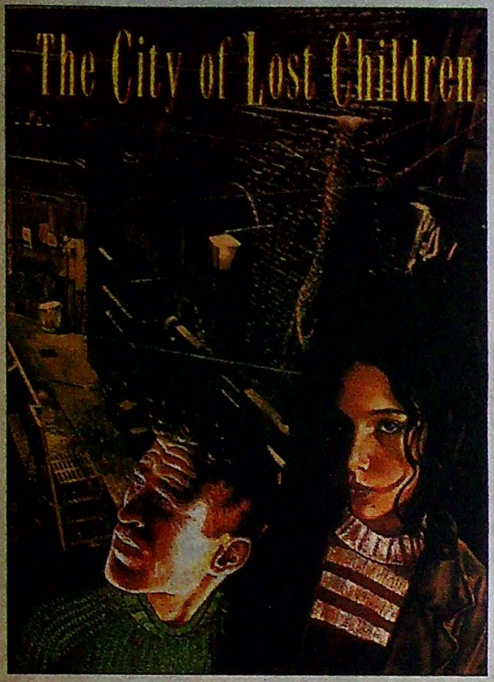
קטעי וידאו: חיפשתי, באמת שחיפשתי, אבל לא היה שם שום קטע.

מרכז יצירה ייחודי: מדובר בכמה דפים קבועים, שבכל אחד יש מקום לתמונה ושטח למלל. אפשר לייבא למרכז היצירה תמונות וגרפים מן התוכנה עצמה, לכתוב כמה משפטים על אודות התמונה בפונט כתב יד בגודל קבוע, ולהדפיס. מרכז היצירה הוא ניסיון לעבד תמלילים בפשטות (בלי אפשרויות שוליות כמו שינוי פונט, גודל, מחיקת פעולה אחרונה וכדומה). אבל אם לא רוצים לדכא כל רגש של עצמאות בילד, למה לא לשים מולו מעבד תמלילים רגיל עם אפשרות להוספת תמונות. ילדים בגיל הזה בדרך כלל שולטים ביישומים האלה הרבה יותר טוב מההורים שלהם. מרכז היצירה משלב גם "פעילויות לילד". במסגרת פעילויות אלה אמורים הילדים לענות על שאלות ולמלא טבלאות. במלים אחרות – שיעורי בית. באותו מחיר הם יעדיפו ללא ספק מירוץ מכוניות או סימולטור.

בינתיים כבר עברה לה דקה ועוד קצת, ועולם החי מציג בודגיגיות את כל הזוחלים. אני לוחץ ומקבל תמונה. אפשר גם לקבל "תעודת זהות" שלה עם פרטים מועילים, כמו משך החיים, גיל רבייה וכו', ויש גם קטע קצר כתוב עליה. זהו.

עם מאגר של חיות שתופס פחות משישית מקיבולת הסי.די רום ומהירות חיפוש שלא היתה מביישת הורדת קובץ מאתר אינטרנט בקזחסטן בעשר בלילה, עולם החי לא מתקרב לאיכויות של מאגרי מידע אלקטרוניים ואנציקלופדיות כלליות המצויות כיום בשוק בשפע. חבל על הילד ועל הכסף.

"עולם החי". הפצה: הספרייה החינוכית – מטח. מחיר: 149 שקלים.

מיסט לילדים

גם במשחק הזה אפשר לשוטט שעות בלי למצוא אף רמז. העיצוב, כמובן, הורס

משה פרסטר

לפני כשנה הוצג בישראל סרט צרפתי מקסים, "עיר הילדים האבודים", שאף פתח את פסטיבל קאן ב־95'. הסרט סיפר על מרען מטורף שאיבד את היכולת לחלום, וכתוצאה מכך הוא מזדקן במהירות מבהילה. לכן הוא חוטף ילדים רכים, ומנסה לגנוב את חלומותיהם התמימים.

עלילת הסרט מתרחשת בעיר זרה, מעוצבת ומוזרה, שעל מדרכות האבן שלה מתהלכים ציקלופים אכזריים, תאומות סיאמיות, מאלפי חרקים ואחים משוכפלים. במרכז העיר ניצבים קרקס נודד ובית יתומים קודר. העיר שוכנת לחופו של ים ירוק וסמיך, מלא במוקשי ענק, אמודאים מטורפים ומעבדות צפות, שמערבבות טכנולוגיות של שנות האלפיים עם עיצוב של ימי הביניים.

תחת עינו הפקוחה של המרען המטורף נעלמים כל הילדים מהעיר, חוץ מילדה אחת קטנה בשמלה אדומה ושתי צמות, שעומדת ועונה לכל שאלה: "ככה!". מתברר שלילדה יש כוחות על־טבעיים, ובעזרתם היא יוצאת לחלץ את חבריה החטופים, כשהיא מלווה בענק שרירי ומפגר למחצה.

הסרט, מה לעשות, לא כל כך הצליח בארצנו. עכשיו יצא משחק המחשב המבוסס על עלילת הסרט, וכל שנותר הוא לקוות שהוא ינחל הצלחה גדולה יותר מהמקור.

המשחק מעתיק בדיוק את הסט של הסרט, אך כמובן באנימציה תלת־ממדית מרהיבה. האווירה קודרת, העיר אפלה, והכל עוטה זמזומים ורשרושים מבהילים. הגיבורה שלנו היא כמובן הילדה הקטנה שיוצאת מבית היתומים בניסיון לפתור את התעלומה. בעזרת כפתורי המקלדת נעה הילדה בעיר הגדולה. לפי פקודות המשחק אפשר לצפות בה מזוויות שונות.

מבחינת עיצובו מזכיר המשחק משחק מצוין אחר, "בודד באפלה" (Alone in the Dark). אבל "בודד באפלה" היה משחק אקשן של קרבות, בעוד ש"עיר הילדים האבודים" הוא קווסט טהור – משחק הרפתקאות. צריך לשוטט בנופים המדויקים ומלאי הפרטים של העיר, לפשפש במכונות משונות, לאסוף חפצים, לשוחח עם תושבי העיר המוזרים, להתחמק משוטרים ועפים, לפתוח דלתות ברזל חלודות ולנסות להתקדם הלאה והלאה.

החיסרון הבולט (ואחרים אולי יאמרו – היתרון) של המשחק הוא היותו סתום וקשה מדי. מי שלא ראה את הסרט, גם לאחר דקות ארוכות של שוטטות, לא ימצא את ידיו ורגליו, ועלול להתייאש. המשימות לא ברורות והשליטה לא מספיק טובה. אפשר בקלות לפספס דלתות וחפצים חיוניים, ולהיתקע לעד. כדאי לרכוש, אבל לפני כן לקפוץ לספריית הווידיאו הקרובה ולצפות בסרט.

"עיר הילדים האבודים". הפצה: הד־ארצי. מחיר: 229 שקלים.

מרכז סוזן דלל למחול ולתיאטרון. קבוצת נקסט

סמינר המוסיקה

NEXT

במסגרת פסטיבל המוסיקה נקסט ע"ש ירון ירושלמי

במרכז הקהילתי נוה צדק, רח' שבזי 22 תל-אביב

הזמנת כרטיסים 03-5105656 טלנקסט 03-6388849

הפקה וניהול הסמינר: אדר הפקות. הסמינר בשיתוף עיתון העיר, וינסטון רוק, ידע מערכות, פרוסיס טכנולוגיות, מרכז המוסיקה העירוני ע"ש ג'ניס ופיליפ ג' לוין.

העיר ROCK מרכז המוסיקה העירוני ע"ש ג'ניס ופיליפ ג' לוין פרוסיס

יום חמישי 12.6 יום עיון: עריכת וידיאו דיגיטלי קבוצת דיון: זכויות יוצרים בעידן האינטרנט מפגש: מוסיקה בעידן האינטרנט מפגש: המדיה הדיגיטלית בתעשיית המוסיקה פאנל: שודדי הזכויות (על המוסיקה הפיראטית) מפגש: האנציקלופדיה הבלתי גמורה מפגש: הקלטת כלים אקוסטים במערכת הקלטת כונן הרצאה: מגמות בעולם הדאנס - ניק הוקס (אנגליה) מפגש: עריכה דיגיטלית להפקת תקליטורים (מאסטרינג)

יום שישי 13.6 פאנל: פופ ותקשורת אלקטרונית מפגש: ניקוי רעשים ושיחזור הקלטות ישנות מפגש: נוגנה ולומדה הרצאה: מושגי יסוד בתעשיית המוסיקה המקומית (יזהר אשדות) מפגש: לא צריך תוים! מפגש: הקלטות רב ערוציות באמצעות המחשב הרצאה: אוליבר וינדלינג (אנגליה) על שיווק מוסיקה בעידן האינטרנט

יום שבת 14.6 מפגש: הקלטות ועריכות אודיו לוידיאו (פוסט פרודקשן) מפגש: עקרונות עריכת קליפ פאנל: עכשיו - מצב המוסיקה המקומית מפגש: הפקות דאנס מפגש: אפקטים מיוחדים בעריכת וידיאו דיגיטלי כנס: מיוזיק קלאב מפגש: מעבדי אות דיגיטלים הרצאה: פיטר פרינסיפל (ארה"ב) על מוסיקה בשנות ה-80

מופע השקופיות של
קפטן אבטיפוס

מחשבות על כוכבים ואינטרנט ושיחה עם להקת אבטיפוס, לקראת המופע המשותף לקפטן אינטרנט והלהקה במוצאי שבת, במסגרת פסטיבל נקסט למוסיקה

דרור פויר

ונתחיל בעובדות: הרוק בירידה, האינטרנט בעלייה. לא סוד גדול, נכון, אבל זה המצב. יכול מאוד להיות ששני הדברים לא קשורים ביניהם כלל וכלל, אבל יכול מאוד להיות שכן. אחת מתופעות הלוואי של התקשורת המהירה (והאינטרנט כחלק ממנה) היא פיחות מסוים במעמדם של כוכבים. לפעמים זה נראה הפוך, אבל בואו נעשה ניסוי קטן: תבחרו כוכב. רוב האנשים יבחרו כוכב מהסוג הישן (למי שרצו לבחור את ג'ון ויין יש בעיה: בספר חדש נטען כי האיש שנא סוסים) ויש לזה סיבה טובה. העיקרון המרכזי של מושג הכוכבות הוא להיות כוכב: גבוה, נוצץ, מסתורי. על הכוכבים של היום אנחנו יודעים יותר מדי פרטים, קשה לנו להעריץ אותם. אין כוכבים כיום, פשוט כי הם קרובים מדי.

זה בסדר גמור, זה אפילו טוב, אבל זה פוגע קשה ברוק, שבנוי על הכריזמה של הזמר המוביל וההערצה אליו. כשזה מצטרף למצב העגום של הרוק בתקופה האחרונה גם בשטח היצירתי, מגלים שאולי זה קשור. שאולי אחד מהקורבנות הראשונים של מהפכת התקשורת לא היתה העיתונות הכתובה, כמו שכולם חשבו שיהיה. הכוכבים הגדולים שילמו את המחיר היקר ביותר. אבל נותנים להם להתארח פה ושם בתוכניות אירוח, אז הם לא שמים לב שזמנם עבר. שוב נרכחנו שהחיים הם כמו נדנדה. כשמישהו אחד עולה – מישהו אחר יורד. הרוק לא מת, כמו שטוען מי שטוען, אבל אין ספק שהוא מריח ככה. ואולי זה באמת לא קשור לאינטרנט.

בארץ המצב מעט שונה, הכוכבים שלנו במילא היו עם כולנו בצבא, כך שמושג הכוכבות מעולם לא ממש תפס אצלנו. אבל הריח – אותו ריח. גם הרוק הישראלי (שנאבק על קיומו מהרגע בו נולד) שילם את המחיר של יותר מדי תוכניות אירוח: אם רואים אותך בחינם כל הזמן, למה שיוציאו כסף על לראות אותך עוד פעם? מי שסובל במיוחד הם זמרי הליגה השנייה (כל מי שהוא לא ארצי, פוליקר, ריטה ואביב גפן), הרוקרים הצעירים, שכמעט ונעלמו. מבחינה תרבותית, זו בעיה רצינית מאוד, שעוד נשלם עליה ב־20 ריסקים של יעל בר־זהר.

חלק מהאנשים שהבינו לאן זה הולך, הקימו את פסטיבל נקסט למוסיקה על שם ירון ירושלמי במרכז סוזן דלל בנווה־צדק. מסגרת שתיתן לאמנים מקום להתבטא. השנה עומד הפסטיבל בסימן אינטרנט ומולטימדיה, ובמסגרתו תיערך הופעה משותפת ללהקת אבטיפוס ו"לקפטן אינטרנט". זה יקרה במוצאי שבת, 14 ביוני, בשעה 22:00 באולם ירון ירושלמי.

"קפטן אבטיפוס", המופע, הוא בעצם מה שפעם נקרא מופע אור־קולי. הלהקה תנגן (נגיע לזה) ועל הבמה תיערך גלישה באינטרנט לאתרים שילוו את השירים. לאנשים שלא מכירים את הרשת זה יכול להיות ניסיון מעניין. לאנשים שלא מכירים את אבטיפוס, זה בהחלט יכול להיות מעניין, ולאנשים שמכירים קצת מכל דבר יהיה הכי מעניין.

עיבוד מחשב: ערן פלר

אבטיפוס, שהוציאה לא מזמן את תקליטה השני, "איך עושים מים" (שלא נמכר כל כך טוב, אבל לא ממש באשמתו), תשתדל לתת לשירים פירוש שונה מהרגיל, יותר אלקטרוני, יותר אמביינטי. הכוונה של אבטיפוס היא לנצל את המתנה שניתנה להם: הופעה באולם סגור (עוד דבר שנעלם), על מנת לנסות לגרום לקהל להקשיב למלים, שכאמור, יהיו קשורות, אבל לא תמיד, למה שתראו על המסך.

הדוברים הבולטים בלהקה, בענייני אינטרנט לפחות, הם אמיר בן־דוד וטל יניב. ואיל שכטר, הסולן, שלא ממש דיבר על אינטרנט.

אז מה בתוכנית?

יניב: "המופע לא יהיה מופע רוק רגיל, עם סרלואים של גיטרות. יהיה פחות שואו. לכל שיר תתלווה פרשנות ויזואלית שתנסה לומר משהו יחד עם השיר, לאו דווקא עליו. בשיר שנקרא "משבת לשבת" שמנו אתר של תשמישי קדושה ודבר תורה, לדוגמה".

בן־דוד: "זה חופש, אנשים יבואו ויראו את המסך, לא אותנו. הרעיון שאנחנו מנסים לבדוק זה את הווב כיצרנית אימג'ים. כל גולש נתקל בהמון אימג'ים שהושקעו בהם המון מאמץ והמון עבודה, וכולם מתחרים על תשומת הלב שלך. ניקח את זה ונראה מה קורה, אם זה מתחבר אלינו או לא. זה ניסוי, נראה מה יקרה, זה לא יהיה מושלם, שום דבר לא מושלם".

בשחושבים על מופע אינטרנט לא חושבים דווקא על אבטיפוס.

יניב: "זה לא העניין כל כך. תראה את לורי אנדרסון, שלפני עשר שנים עשתה מופעי 'מולטימדיה' עם מחשבים ומוסיקה אלקטרונית. הכל בקטע עתידני, מנוכר, נבואי. זה לעשות עניין גדול ממשהו יום־יומי. אנחנו מנסים משהו הפוך, דווקא להראות עד כמה זה קרוב, מחובר, יום־יומי. לקרב את זה קצת".

בן־דוד: "אנשים עושים הפרדה סכמטית בין 'העכשווי', 'הקר', 'הטכנולוגי', 'המנוכר', שזה כל עולם המחשבים, לבין 'החם', 'הקרוב', 'הפשוט' – הרוק, המוסיקה. אבטיפוס, לכאורה, היא להקה 'חמה'. אבל אתה יודע, אפשר היה לחשוב שאנחנו מנגנים על חליל צד ואקורדיון בחיק הטבע. שטויות. הכל מחשבים. אתה משתמש ב'טכנולוגי', ב'קור' כדי להגיע ל'חום'. אין סיבה להפרדה הזאת, זה מיושן. שום דבר לא סותר וכולם חיים בשלום עם כולם. זה טבעי".

יניב: "אנחנו לא עושים עניין מהאינטרנט. אם היינו מופיעים לפני 20 שנה, היינו שמים מקרן שקופיות. היום אנחנו שמים אינטרנט, זה אותו דבר. כולה אינטרנט. לא צריך לעשות עניין מכל דבר – זה חלק מהחיים וזה פה".

שכטר: "אני כמעט ולא נמצא באינטרנט. אני מוריד משחקים, המון, אבל האינטרנט משגע אותי, האיטיות הזאת. מבחינתי, אני שמח לעשות מופע מוסיקלי. בקשר לצד הוויזואלי – אין לי מושג איך זה ייראה – אין לי כל כך נגיעה פה, אני לא מתרגש מזה, העניין של המוסיקה מעסיק אותי הרבה יותר. אנחנו עושים מופע שונה לגמרי, שידרוש מהקהל סוג של... זה ידרוש מהם יותר הקשבה, להקשיב לשירים. האפשרות, להגיש את השירים היותר פופיים שלנו באווירה אלקטרונית – מבחינתי זה נותן יותר משקל לטקסט, מבליט אותו, מדגיש אותו".

יניב: "עצם העובדה שאתה יושב באולם, בחושך, ויש מסך באמצע הבמה. אתה מביט בו וזה מאלץ אותך להקשיב, באופן לא מודע. המשתמש הכבד, לדוגמה, יהנה ממשהו אחר, הוא ייהנה מהקישורים, יתעסק בהם".

בן־דוד: "רוב המופעים שלנו עכשיו הם מופעים פתוחים, מופעים גדולים, ואין כל כך מקום לאינטימיות. זה יותר ויברציות של מופע רוק לקיץ, יש לזה המון יתרונות, אבל גם חסרונות. הניואנסים והעומק נעלמים. בהופעה הזאת אפשר לנצל את הקשב, לעבוד יותר על ניואנסים. פחות מופע שבא לך בפרצוף".

שכטר: "אנחנו מוכרים כלהקה פופית – 'תשאירי לי מקום לחבק אותך' כזה – וכאן הלכנו למקום אחר, פנימה, למקומות שמחזקים את המלה, דבר שהלך לאיבוד. אני מקווה שמי שיגיע יהנה מההתנסות הזאת, מבחינתנו זה חוק. בהופעות גדולות קשה להגיע לזה".

זה לא רק הגודל של ההופעה, זה גם הדרך שמתייחסים אליה. שכטר: "מה שקרה, קרה בתהליך. לפני עשר שנים לא יכולת לראות אמן בלי לשלם על זה כרטיס. פתאום התחילו כל מופעי הקיץ הפתוחים והקהל התרגל לבוא לכיכר העיר ולראות את האמן החביב עליו. אתה לא מתאמץ, ולא מקשיב. זה נהיה קרקס, נעלם הקשר בין אמן לקהל. המוסיקה קצת איבדה מהכבוד שלה. הולכים לפארקים, וזהו".

כאן בערך מגיע שלב הקיטורים על המצב. רובם הגדול, אגב, מוצדקים. לסיכום, אם כן, נקודת מפגש התגלתה בין הקפטן לאבטיפוס. שניהם מסכימים שהאינטרנט הוא דבר יום־יומי וקרוב ולא צריך לעשות עניינים איפה שאין. ההופעה הזו היא ניסוי, נראה איך זה ילך. אחריה יחזור הקפטן למדיום שלו, עולם חדש ואמיץ. לאבטיפוס, ולרוק הישראלי כולו, מצפה מציאות קשה קצת יותר.

האתר של להקת אבטיפוס:

http://www.winhelp.co.il/helicon/avtipus

חדש

QOFFICE 7

הפתרון לשיגור פקסים בעברית ב-Windows 95 עברי

Qoffice-7 הינו שרת פקסים אישי ואירגוני המאפשר שיגור וקליטת פקסים באמצעות כרטיס מודם פקס. שיגור הפקסים אפשרי מ- Word, Excel Qtext-7 ותוכנות Windows נוספות.

אפשרויות בשיגור פקסים

- שילוב דף מוביל כולל לוגו והערה לדף המוביל.
- הדפסה אוטומטית של פקס נשלח, כולל דף מוביל או אישור משלוח, במדפסת.
- שיגור לרשימות תפוצה.
- מחיקת פקסים שנשלחו אוטומטית או לאחר x ימים.

אפשרויות בקליטת פקסים

- ניתוב פקסים שהתקבלו מהשרת ליומן השידורים של המשתמשים.
- הדפסה אוטומטית של פקסים נקלטים.
- התראה בעת קבלת פקס.
- העברת פקסים כתמונות ליישומים אחרים.

יומן שידור/קליטה

- כל משתמש רואה את הפקסים שלו בלבד.
- מנהל המערכת רואה את כל הפקסים.
- הדפסה ממוינת של יומן השידור והקליטה.
- הדפסה חוזרת לפקסים שגויים ברשימת תפוצה.

כלים נוספים

- אלפון כתובות וטלפונים עברי/אנגלי
- חייגן פנימי תומך גם ב-PC-Phone ו- ShellPhone
- תזכורן
- מסרים ברשת מקומית

Qoffice-7 תומך ברשת Lantastic .WinNT, WfW, Win95, Novell

דרישות סף:
כרטיס מודם פקס Class-2/1/2.0, מחשב 486 ומעלה, זיכרון 8 MB כונן קשיח 1 MB, כונן דיסקטים 1.44, מערכת הפעלה Windows-95 Windows 3.X.

לפרטים והזמנות:
דביר מוצרי תוכנה:
טל': 07-9910777
פקס': 07-9910151
סניף תל אביב:
טל': 03-5375234/5
פקס': 03-5375236

סיינפלד

הפוזיטיווי

יש באינטרנט לא מעט אתרים שעוסקים בסדרת הטלוויזיה "סיינפלד" וכולם מבטיחים תמונות, קטעי סאונד, וידאו וביבליוגרפיה של השחקנים. האתרים הרשמיים שהקצו סוני ואן־בי־סי מספקים סחורה דלה, אבל האתר של בי.ג'יי מבטיח וגם מקיים. בין היתר אפשר למצוא בו עשרה קטעי וידאו מפרקי הסדרה (1.5־4.5 מגה) בהם קטעי סטנד־אפ של ג'רי, ההסברים של ג'רי וג'ורג' לאיליין על אנטומיית ההתכווצות של הגברים והשיחה המפורסמת בין ג'רי לג'ורג' על העתיד הטוב. משחק הטריוויה מאכזב מעט, בעיקר בגלל שהוא קצר, אבל אגף התסריטים מחפה על כך ומגיש 16 פרקים מובחרים ביותר כמו "סופ־נאצי" ו"המכונית המסריחה". קובצי סאונד הם התחום החזק ביותר באתר של בי. ג'יי. וכאן מוביל קריימר עם 50 קטעים בכיכובו. וזה עוד לא הכל: תמונות כמובן שיש, ביוגרפיה של השחקנים וגם סקר, שתוצאותיו עדיין לא פורסמו, לבחירת הדמות האהובה. לפי ההתייחסות של בעל האתר, די ברור שקריימר מנצח, ובגדול.

http://www.netcore.ca/~brijan/seinfeld

הנגטיווי

קומיקאי מוצלח החליט לעשות קצת כסף מהשטויות המצחיקות שהוא נהג לספר רק לקומץ צופים, ועכשיו הוא מרוויח מיליון דולר לפרק. אז למה להיות כל כך שלילי? כי זה בדיוק מה שעושה האתר What's Expected of Seinfeld. כותרת המשנה של האתר: "הקבלה אסתטית של קומדיות מצבים" – נפוחה ומעורפלת בדיוק כמו שבעת חלקיו, המנסים לרדת לפשר הפופולריות העצומה של הסדרה. לדעת המוח שמאחורי האתר, מתיו אשר לוי, אנחנו צריכים לחשוש מאנשים שמתעסקים ב"שום דבר". לוי גם רומז שעיסוק כל כך שטחי בסוגיות שעלולות להיות קשורות בפוליטיקה הוא מסוכן. הרי מה שחשוב בחיים זה האם תפסו אותך מחטט באף ברמזור, האם הטבח שטף ידיים אחרי שיצא מהשירותים ואילו משחות נגד פטריות יש לבחורה שאתה יוצא איתה בארון התרופות. כל מי ששונא את הסדרה יוכל לחפש את החברים שלו באתר הזה. גם למיעוט צריך להיות ייצוג.

http://www.uta.edu/english/mal/sein/seinfeld.html

הקומפולסיווי

קוזמו קריימר לא היה עושה דבר כזה. אולי הוא היה רץ לנשיאות, ואם כן, אולי הוא אפילו היה מגיע לשלב העימות עם הנשיא, אבל להקלטת התוכנית הוא היה מאחר בגלל שבמכולת השכונתית לא היו זיתים ירוקים, או משהו כזה. מה שבטוח – קריימר לא היה משתמש באינטרנט לקידום הקמפיין. קני קריימר, לעומתו, דווקא כן הולך טוב עם האינטרנט, ואפילו רץ איתו. לראשות העירייה. קני קריימר הוא האיש שסביב דמותו בנו יוצרי "סיינפלד" את דמותו של קוזמו קריימר. ולקני יש עסק חדש: סיור מודרך באתרים האמיתיים המשולבים בעלילות הפרקים השונים. קני מבטיח להכיר למעריצים המושבעים את אל, המוכר כ"סופ־נאצי", לשבת איתם במסעדה שבה מבלים ג'רי וחבריו, לבקר איתם במשרד שבו עבדה איליין ובמשרד שבו ג'ורג' והמנקה עשו את זה על השולחן. הסיורים הם כמובן להיט.

http://www.bway.net/%7Ekramer/home.html

מכשפות

בואו לאמא

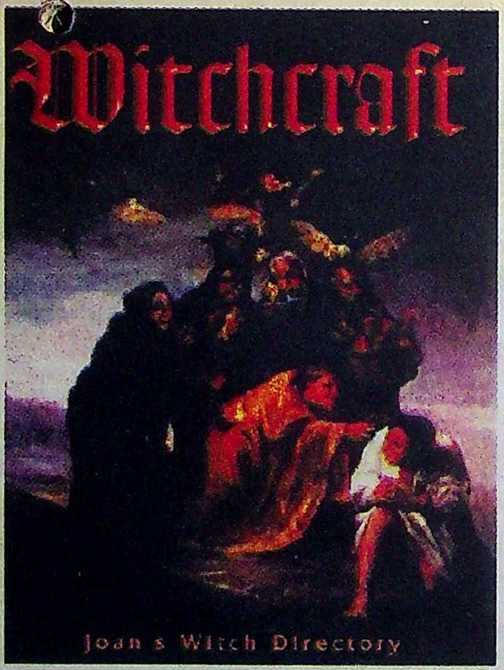
ב"מטבח של מאמא רוז" לא מכינים מיני מאפה וממתקים שילדים אוהבים במיוחד. מאמא רוז תספר לכם איך היא התחילה להיות מכשפה, מה היה התרגיל הראשון שעשתה, איזה ספרים כדאי לקרוא ועוד. היא תיקח אתכם לסיור בעולם אבוריג'ני, בארצות קדומות ובעולמות אלוהיים, ובחממה קטנה ומטריפה שמוצגים בה כל מיני צמחים שמכשפות אוהבות במיוחד – צמחים טורפים, עצים שערפדים נוהגים ללון בהם וכו'. מכל אלה רוקחים שיקויים כדי לשמור על מראה יפה גם בחורף. באתר גם מקבלים הסברים איך לכשף, בעיקר חיות מחמד, ונותנים לסייברספייס לפתוח לכם בקלפים, לתת תחזית אסטרולוגית אינטראקטיווית, עוגיות מזל ושאר "עתידות" למיניהן. וזה חשוב, כי "ככל שתנסו לדעת יותר על איך באמת פועל העולם, כך תהיו מכשפות טובות יותר", דברי המאמא.

http://www.iit.edu/~phillips/rose1.html

קול קורא

זה לא פשע להיות מכשפה. לא בארה"ב בכל אופן. ואם נתקלתם בבעיות, באתר "קול המכשפות" ינפקו לכם מכתב רשמי למשטרה או לבית הספר שיבהיר את חוקיות השיוך לארגוני מכשפות או ארגונים פגניים באשר הם. הימים האפלים בהם העלו מכשפות על המוקד חלפו מן העולם, אבל גם היום חשוב להעביר אינפורמציה נכונה, כדי למנוע פגיעה במכשפות, ובאתר הזה דואגים לאינטרס הזה. אפשר למצוא טקסטים קדומים המסבירים עקרונות וכללים מוסריים של מכשפות, חדשות מימינו על משפטים שנערכים בבתי משפט בארה"ב, שלעוסקים בכשפים יש עניין בהם, ודעות על עמדות שונות כלפי מכשפות כפי שהן משתקפות בסדרות טלוויזיה כמו "תיקים באפלה" ו"זינה". הנה, כאן ועכשיו נתחיל בהפרכת דעות קדומות: מכשפות לא עובדות את השטן, אף פעם, כי קיומו הוא חלק מהאמונה הנוצרית או המוסלמית. ל[illegible]טן לא, אבל הסמל שלו הוא כמעט הדבר הראשון שתראו כשתיכנס[illegible]תר? הן עונות, כמו גדולות.

http://www.witchvox.com

ציד מכשפות

ב־24 ביולי, 1628, כתב ג'אנס ג'וניוס מכתב פרידה לבתו ורוניקה, שאותה, כך ידע כבר אז, לא יראה שוב לעולם. המכתב אינו ארוך, אך נדרשו לאב כמה ימים כדי לכותבו, בשל העינויים שעבר, ושאת תיאורם אינו חוסך מבתו. שתי ידיו כמעט שותקו. "אני לא מכשף, אבל אם לא הייתי מודה היו ממשיכים לענות אותי", הוא מספר. האתר "מדריך מכשפות" עוסק בעיקר בקורבנות של פרק עגום זה בהיסטוריה. יש בו רשימה כרונולוגית של אירועים הקשורים במכשפות ומקרי הוצאה להורג, ובמקרים שיש עליהם מידע מובא כל הסיפור, כגון דרקולה, שנמצא אף הוא ברשימת המכשפות. יש גם פרק על רפואה של מכשפות (איך מנעו הריון לא רצוי בימים ההם), מכשפות והשטן בראי האמנות, ושפע לינקים לכל מה שקשור לתחום.

http://www.ucmb.ulb.ac.be:80/~joan/witches/index.html

מוזרים

קוף אחרי בן-אדם

שייקספיר – אמן דגול או מקריות מופלאה? עם השאלה הזאת מתחבט לי ארנולד, דוקטורנט למדעי המחשב מטזמניה, אוסטרליה. לא התחבטות מעמיקה, יש לציין. ארנולד הציב את אתגר ההקלדה של משפט של שייקספיר לקוף. המטרה: הקלדת המשפט "להיות או לא להיות, זאת השאלה". תאריך התחלה: 23 ביולי, '96. המצב כיום: 12 אותיות מתוך 40 הוקלדו כראוי, והקוף קיבל שתי בננות כפרס. לארגוני ההגנה על זכויות החיות אין סיבה למחות נגד התופעה, מדובר בסימולציה ממוחשבת של קוף, שתוכנת על ידי ארנולד, והוא מקיש כאחוז אמוק על המקלדת בדרך אל חיי הנצח של התרבות המערבית.

http://bronte.cs.utas.edu.au/monkey

שאר רוח

לא מעט אנשי רוח חברו ליצירת האתר הזה, המנצל שפע של טכנולוגיות וכשרונות גרפיים, רק על מנת לאפשר לשאר העולם לחלוק את החוויה הרב חושית הכרוכה בנפיחות למיניהן. איש מהם, למרבה השמחה, אינו מגלה ולו סימנים קלושים של מבוכה שעה שהוא חולק עם הציבור את נפיחותיו האינטימיות.

האתר הקרוי "נפיחות, נפיחות ועוד נפיחות" מכיל שפע אדיר של קובצי קול, שבהם מתועדות נפיחות האמורות להיות אותנטיות – אף שרובן נשמעות כאילו הופקו על ידי תזמורת של כלים כבדים לעבודות עפר. לצדם אפשר למצוא שירים מחורזים ובדיחות של בתי שימוש, ובכל אחד מן העמודים מפוזרים איורים חומים המסמלים נפיחות מצטיינות, ולחיצה כפולה עליהם מורידה אוטומטית קובץ קול משעשע.
המרכיב החשוב של האתר הוא אגף השאלות והתשובות, שלו אופי כמעט רפואי, ובו מוזמנים הקוראים להפנות את השאלות המטרידות אותם אל דוקטור רקס, המייסד וההוגה. בין עצותיו, אגב, דיאטה המורכבת כולה ממוצרי מזון המעודדים גזים. לא מעט מוצרים למכירה ניתן למצוא כאן, כמו למשל Fart-Corder – מכשיר הקלטה המצויד במיקרוצ'יפ המאפשר הזנה ישירה של ההקלטות למחשב, על מנת לתעד נפיחות מוצלחות, לשגרן אל האתר או להשמיע אותן למי שהחמיץ את האירוע.

http://www.farts.com

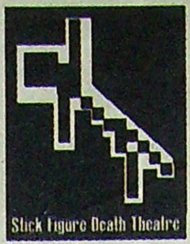
איפה המפתחות לעזאזל?

האתר של "הרשת לחברים פסיכיים" הוא פרודיה על רשת אמיתית של בעלי כוחות על־טבעיים, שמשכירים את שירותיהם בכסף מלא כדי לעזור לכם למצוא את הארנק שאיבדתם או להתמודד עם השאלה למה סבא מת. באתר הזה טוענים, שאם באמת הכוחות שלהם היו כל כך מוצלחים, הם היו רופקים ששה מספרים בלוטו כל שבוע, ולא מגלים את המספרים לכם. לכן אתם מוזמנים לשאול באתר כל שאלה מציקה. אבל זה לא הכל. אחרי ששאלתם, אתם מתבקשים לענות על שאלה של נפש אבודה אחרת. את התשובה לשאלה שלכם תקבלו כמובן בדואר האלקטרוני.

http://www.cyborganic.com/people/dolphin/psycho.html

המלצות קוראים

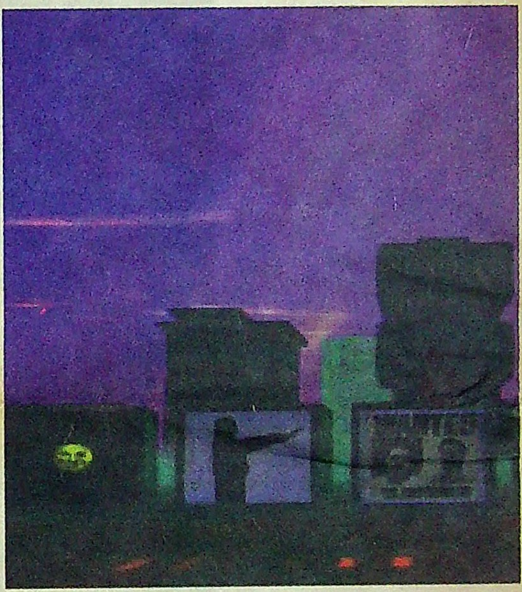

נרווים? עצבים בעבודה? עמדתם שעתיים בפקק? חשבון הטלפון חיכה לכם בתיבה? באתר הזה אפשר לשחרר את העצבים, בלי נפגעים, ולא צריך להתנצל אחר כך בפני אף אחד. בעזרת גרפיקה מינימליסטית האתר הזה מאפשר לכם לחסל את מי שהביא לכם את הסעיף באחת משלוש דרכים: ירייה, דריסה או פיצוץ הראש. דריסה מומלצת במיוחד. תודה למעצבנים באשר הם.

http://www.calvert.com/sfdt/sfdt.html

מאסטרו באתר של "מוסיקה קלאסית און־ליין" יש הכל: רשימה של דיסקים של מוסיקה קלאסית, דיסקים חדשים, מוסיקה קלאסית מכל העולם, לינקים לעשרת האתרים הנבחרים בנושא, פורום למתעניינים, אפשרות לשאול שאלות, ביקורות, לוח אירועים – והכל כמובן מלווה בקובצי אודיו. גן עדן למאזינים. תודה לגיל גרינגרוס.

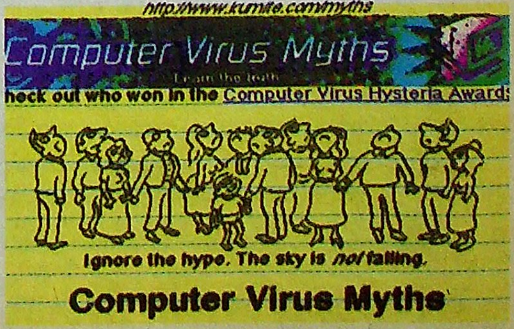
http://www.onworld.com/CMO

האתר היעיל

סוסים טרויאנים, וירוסים, אגדות אורבניות, וירוס גוד־טיימס, AOL4free, וירוס בדואר האלקטרוני, מכתבי שרשרת, מה מסוכן ומה לא, איך להיזהר, למי להאמין. כל מי שנדבק אי פעם, שהדיסק הקשיח שלו התרסק או שלחבר שלו נעלמו כל השורות האי־זוגיות ממסמכי וורד מתעורר מדי פעם מכוסה זיעה קרה, עושה יומיים גיבויים, ושוכח. ידע הוא הנשק הטוב ביותר נגד פחד (לפחות במקרה הזה), ובאתר הזה יש את כל המידע שאתם רוצים: היסטוריה מפורטת של כל הווירוסים (על המוטציות שלהם), מאמרים נפוחים משהו על הפחד ומקורותיו ועל תסמונת הביטחון המופרז, וכמובן עדכונים שוטפים וחמים על כל וירוס או שמועה חדשים שמתפשטים ברשת כמו, כמאמר אותה אימרה, אש בשדה קוצים. אמנם הוא לוקה בקצת בלגן – נראה שבעליו, רוב רוזנברגר, לא עשה בו סדר מאז שהאתר עלה על הרשת, אבל בפעם הבאה שמישהו יגיד לכם שאסור לפתוח אף e-mail עם סימן "@" בכתובת, אתם עוד תודו לנו.

http://kumite.com/myths

לידיעת הגולשים

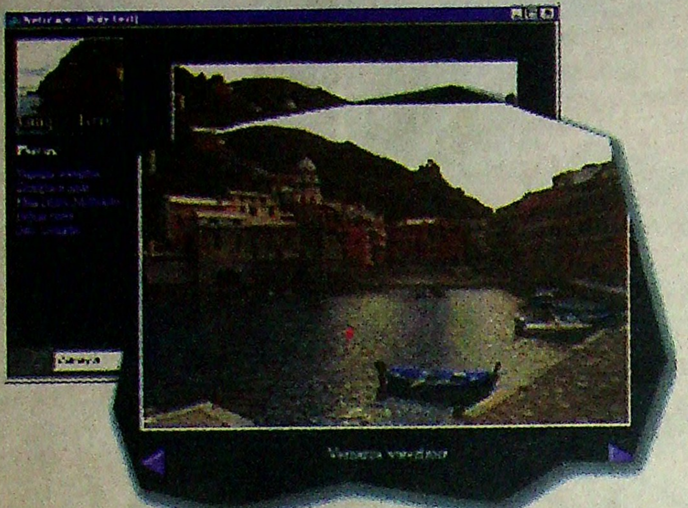
אתר הקפטן:
http://www.haaretz.co.il/captain

המצעד

עשרת האתרים הנבחרים בנושא תזונה על פי "לייקוס":
(http://www.lycos.com)

- http://www.wellweb.com
- http://www.lifelines.com
- http://www.islandnet.com/living
- http://www.weight-watchers.com
- http://www.newhope.com/hcz
- http://chd.syr.edu/chd/Cyber Nutrition2.html
- http://www.arborcom.com
- http://www.pritikin.com
- http://www.HealthyChoice.com
- http://www.n2health.com

אתרים חדשים

וגם זיכרונות אהבה מפירנצה מה נאה יותר לעשות החודש מאשר להרביץ אותה בשבועיים באיטליה. ואיפה נאה יותר להתכונן לטיול מאשר באתר הזה. Wandering Italy נותן לכם את כל החוויה: תמונות, קטעי וידאו, וסיפורים באודיו על כל הערים הגדולות במדינה. בנוסף, בעמודת "שונות", יש חוויות של טיילים, וטיפים מועילים כמו איך לנהוג באיטליה, מה באמת כלול בחשבון ומורה נבוכים לשפה. גרציה.

http://www.wandering.com/

מה שותה פרה? למה השמים כחולים? האם יותר ילדים נולדים כשהירח מלא? האם אפשר לחיות על דיאטה של חלב ובירה? תשובות לשאלות לא ממש שימושיות אלה ועוד 300 מהסוג שפעם נקרא כאן מדע פופולרי אפשר למצוא באתר הזה, שהוא זרועו הארוכה של המגזין "ניו סיינטיסט". יש גם שאלות שממתינות לתשובה, ואפשר להוסיף שאלות שלא נותנות לכם מנוח, כמו מה השעה בקוטב הצפוני (הכ... וי), והאם אפשר לראות את החומה הסינית מהירח (לא). אם אתם מתכוננים לטורניר טריוויה, רוצים להמם את חבריכם בערב שבת או שסתם יש לכם זמן להרוג, זה אתר מומלץ.

http://www.last-word.com

באמת, לאן הגענו? אתר "כנסת צעירה" הוא שלוחה של אתר הכנסת, ומטרתו לפתח בקרב בני נוער מודעות לעניינים הרי גורל שמתרחשים פה מדי שבוע בשבוע, וכמובן לערכים דמוקרטיים. באתר מתקיים דיון שבועי בנושא שנדון בכנסת, יש חידה שבועית, ובמדור "תן כותרת" מתבקשים הגולשים הצעירים לתת כותרת לתצלום נבחר. השבוע בתמונה: בן־אדם מכניס אגרוף לרעהו. ההצעות עד כה: "החרפה נמשכת", "לאן הגענו", "הרצחת וגם היכית?". נשמע מוכר?

http://www1.knesset.gov.il/youth/index.html

בית המשפט! "אינטרלאו" (באנגלית זה נשמע יותר טוב) הוא אתר ישראלי חדש לעורכי דין ואנשי משפט. יש בו מנוע לחיפוש בחומר משפטי, לוח מודעות, מידע משפטי, צ'ט על עניינים בוערים ובונוס: ההחלטות האחרונות של בית המשפט העליון, הישר ממכבש הדפוס כפי שנהוג היה לומר פעם. ללא ספק כלי עבודה חשוב, בעיקר לסטודנטים, וגם למי שבא לדבר על העבודה גם מהבית.

http://www.interlaw.co.il

חיפוש קרובים יש לאחות שלכם אתר? אתם מחפשים אתרים של חברים מהתיכון? עד עכשיו לא היה לכם כמעט סיכוי. מה נשתנה? קם לו האינדקס הראשון ברשת לאתרים פרטיים בישראל, שעונה לשם הלוקאלי "אבטיח". למרות אופיו הציוני שמות העמודים הם בלועזית (לדוגמה: Shlomi Ballas), אבל אין בכך כדי לפגום בתפקיד החשוב שהאתר הזה ממלא. אם יש לכם אתר משלכם, אפשר כמובן לשלוח את כתובתו לכאן.

http://t2.technion.ac.il/~s2412946/zz-privat.html

קבוצת התקשורת הגדולה בישראל

עכשיו זה רשמי. קבוצת עורק המובילה בתחומי התקשורת, המידע והמדיה הצטרפה כשותפה לנטקום, המקצוענים בתקשורת מחשבים. כחברה מובילה באספקת שירותי תקשורת שונים פועלת "עורק" בהתמדה להרחבה ולפיתוח שרותים חדשניים בשדה הטלקומוניקציה ההולך וגדל. הצטרפותה של "עורק" מחזקת את כוחה של נטקום

בחרה במקצוענים בתקשורת מחשבים!

כחברה המובילה באספקת השירותים המקצועיים ביותר בתחום תקשורת המחשבים, וכמשווקת בלעדית של המוצרים הטובים והמתקדמים בעולם. וכל זאת תוך שמירה על התפיסה הבסיסית שהפכה את נטקום למובילה בתחומה, תפיסה האומרת: תקשורת טובה בין מחשבים, מתחילה בתקשורת טובה בין אנשים.

קבוצת עורק

Netcom

המקצוענים בתקשורת מחשבים

נטקום בע"מ, בית אקרשטיין רח' מדינת היהודים 103 ת.ד. 12189 הרצליה 46766, טל. 09-9598444, פקס. 09-9566969